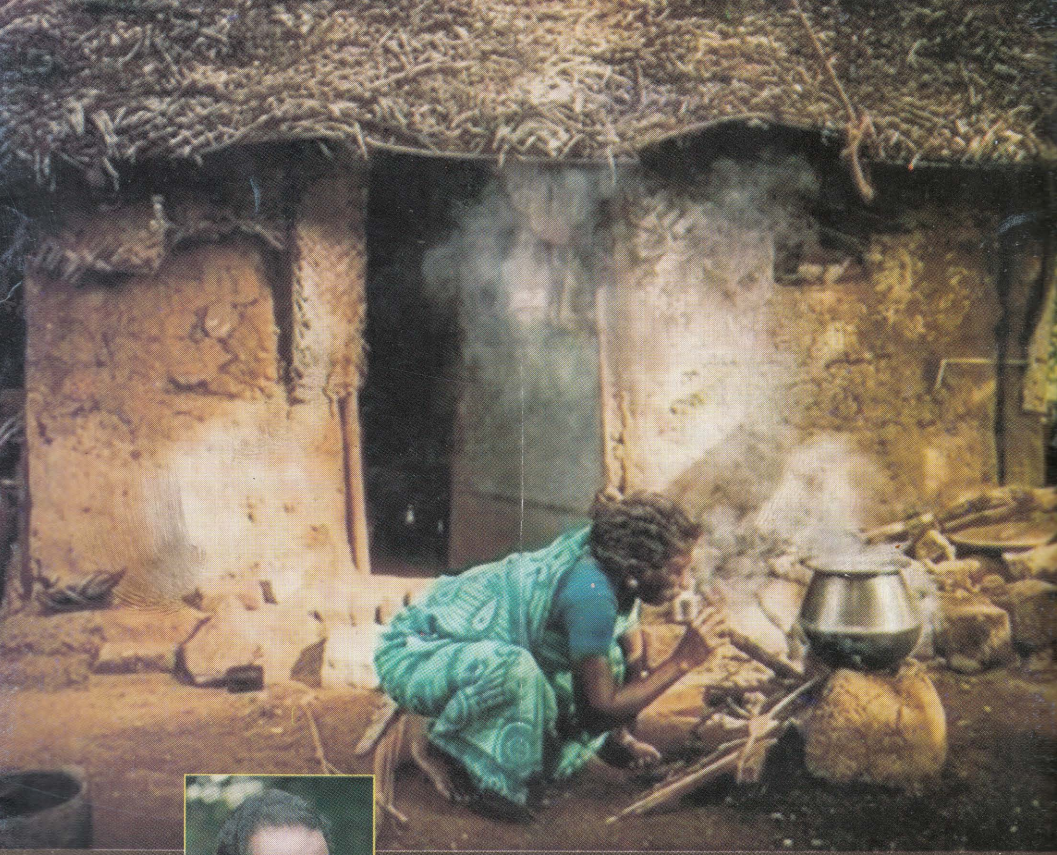

படிசூள்

இருமாத இலக்கிய இதழ்

பெப்ரவரி - மார்ச் : 2015

இதழ்: 35

மரணத்தின் பின்னும்
வாமுடம்
எஸ். சபாஷ்முத்துரை

CTC

Receptions

Accommodation & Banquet

562/F, Udaya Mawatha, Anuradhapura

Tel: 025 4 925 925

www.ctcreceptions.com

Since 2003

நல்லன காணவும்
நல்லவற்றுடன்
இணையவும்
முயல்பவர்களின்
எண்ணிக்கை
சிறியதாக இருப்பினும்
அது
முயற்சியின்மையினும் பார்க்க
மேலானது

ஆளுமை

மரணத்தின் பின்னும் வாழ்தல்
எஸ்.பொன்னுத்துரை
- நிந்தவூர் முரசித்

கட்டுரைகள்

2008களின் பின்னரான அநுராதபுர கவிதைகள்
- நாச்சியாதீவு பர்வீன்
மொழிபெயர்ப்புத்துறைக்கு சிறுசஞ்சிகைகளின்
பங்களிப்பு
- கெகிராவ ஸுலைஹா
போர்க்கால சிங்கள இலக்கியங்கள் - நூல்
- அபீமனி
தடம் தொலைந்த தடயங்கள் - நூல்
- இப்பினு ஆயிஷா
படிகள் 10ஆவது ஆண்டுமலர் வெளியீட்டு விழா
- எல்.எப். நுஸ்கியா

சிறுகதை

இறையச்சம்
- வெலிகம ரிம்சா முஹம்மத்

புதுயம்
- வெளிப்பன்னை அத்தாள்

பாவ மன்னிப்பு
- க. முரளிதரன்

கவிதைகள்

அ.யேசுராசா
பாயிஷா அலி
ஏ.கே. முஜாரத்
உம்மு அம்ரா
மிஹிந்தலை பாரிஸ்
ஜென்சி கபூர்

இதழ் : 35

படிகள்

திருமாத இலக்கிய இதழ்

பெப்ரவரி - மார்ச் 2015

ISSN 1800 - 4598
Volume: 10 No: 01

வெளியீடு

அநுராதபுரம்

நண்பர்கள் இலக்கிய குழு

தனிப்பிரதி : 60.00
தபால் மூலம் : 80.00
வெளிநாடு : 2\$
வருட சந்தா: 500.00
இரண்டு வருடம்: 800.00
ஆயுள் சந்தா: 5000.00

வங்கிக் கணக்கில் வைப்பிலிருவோர்
L.Waseem Akram, Peoples Bank
051 2 002 1 001 8538 என்ற
இலக்கத்திற்கும்: காசோலை,
காசுக்கட்டளை அனுப்புவோர்
L.Waseem Akram எனப் பெயரிட்டு
பின்வரும் முகவரிக்கும் அனுப்பவும்.

சகல தொடர்புகளுக்கும்

PADIHAL PUBLICATION

52, THURUKARAGAMA,
KAHATAGASDIGILIYA# 50320

+94 770 888 048,
+94 718 42 34 59

padihal@yahoo.com

www.padikal.blogspot.com

படிகள்: குஞ்சுசிற்றூ மனத்திரம்

- ஆக்கபுகள் ஆக்கப்போன்க்கே -

உங்களுக்காக

உங்களுக்காக

ஆசிரியர் :

எஸ்.வஸ்ம் அக்பர்

உதவி ஆசிரியர் :

எம்.சீ. நஜிமுதீன்

படிகள் சஞ்சிகையின் 10ஆவது ஆண்டுமலர் வெளியீட்டை நாம் மிக சிரமத்துடனும் ஆத்மார்த்தத்துடனும் கடந்த வருடம் செய்திருந்தோம். அச்சிறப்பு மலர் இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் அனுப்பிக்கொடுக்கப்பட்டதுடன், அது தேசிய மட்டத்தில் சிறப்பான வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது. அநுராதபுரத்தில் இதுவரை நடைபெறாத வகையில் சிறப்பான முறையில் வெளியீட்டு நிகழ்வையும் நடத்தியிருந்தோம். அநுராதபுர நகரில் நடைபெற்ற இவ்வழிவிற்கு சிரமம் பாராது கலந்து சிறப்பித்த அனைவருக்கும் இதயம் கனிந்த நன்றிகள்.

அநுராதபுரத்திலிருந்து இவ்வாறானதொரு கனிமிக்க இதழ் வெளிவந்துள்ளதை பலரும் பாராட்டி கடிதங்கள் வாயிலாகவும் முகநூல் வாயிலாகவும் பின்னூட்டங்களை வெளியிட்டிருந்தனர். அவ்வாறு எம்மை வலுவூட்டிய அனைவருக்கும் எமது நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். படிகள் சஞ்சிகை மலர்ந்துள்ள புத்தாண்டிலிருந்து இன்னும் புதிய தளங்களில் தடம் பதிக்க ஆவலாய் உள்ளது. உங்கள் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பை தொடர்ச்சியாக வேண்டி நிற்கின்றது. கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நேர்காணல், விமர்சனம் என்றவாறான இலக்கிய வடிவங்களில் புதிய கருத்தாக்கங்களுடன் படிகள் வெளிவர உங்கள் பங்களிப்பை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

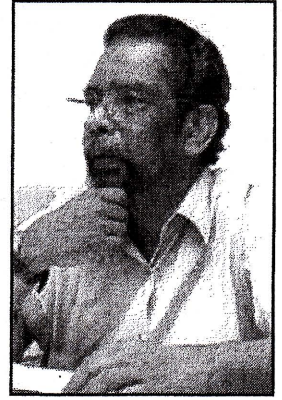
கடந்த வருடம், அநுராதபுரத்தின் தமிழ் கலை, இலக்கிய முதுசொம் கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்கள் வடத்திய மாகாண கலாசார அமைச்சின் 25ஆவது வருடாந்த கலை விழாவில் கலாகூரி விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார். அநுராதபுரத்திலிருந்து தமிழ் மொழிக்காக “கலாகூரி” விருதைப் பெற்ற முதலாவது எழுத்தாளர் என்ற பெருமையை இவர் பெற்றுள்ளார். 1970களில் இருந்து புதுக் கவிதைக்கும், கல்வித்துறைக்கும் அநுராதபுர பிரதேச இலக்கியத்திற்கும் அசாதாரண பங்களிப்புகளை அர்ப்பணிப்புடன் வழங்கியுள்ள கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்களுக்கு கிடைக்கப் பெற்ற “கலாகூரி” கௌரவம், தமிழ் மொழி மூல இலக்கியத்திற்கு கிடைத்த அதி உயர் கௌரவமாகவே நாம் பார்க்க விலைகொடுக்கின்றோம். இதனை முன்னிட்டு படிகள் உச்ச மகிழ்ச்சியை இச்சந்தர்ப்பத்தில் வெளியிட்டுக் கொள்கின்றது. கடந்த இரண்டு வருடமாக வடமத்திய மாகாண கலாசார அமைச்சம், அமைச்சின் திணைக்களமும் ஆர்வத்துடன் தமிழ், சிங்கள இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு பங்களிக்க முன்வந்திருப்பது இந்தக்கட்டத்தில் மற்றுமொரு மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும்.

- ஆசிரியர்

மரணத்தின் பின்னும் வாழ்தல்

எஸ்.பொன்னுத்துரை

இலக்கியன் மு.அ.மு. முர்சித்

தமிழ் உலகின் மூத்த ஆளுமை “எஸ்.பொ” எனப்படும் எஸ்.பொன்னுத்துரை, அவுஸ்திரேலியாவின் சிட்னி நகரில் 26-11-2014 அன்று செவ்வாய்க்கிழமை காலமானார். இவரது மறைவு தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு ஈடுசெய்யமுடியாத இழப்பாகும். இவரைப் பற்றியும் இவரது இலக்கிய பணிப்பற்றியும் இன்றைய மற்றும்மன்றி எதிர்கால இலக்கிய செயற்பாட்டாளர்கள், ஆர்வலர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் தெரிந்திருத்தல் காலத்தின் கட்டாயமாகும் அந்தவகையில் எஸ்.பொவின் உற்ற நண்பரான இளம்பிறை எம்.ஏ ரகுமான், மூத்த இலக்கிவாதி, கலாபூசணம், சட்டத்தரணி எஸ்.முத்து மீரான் மற்றும் இஸ்லாமிய இலக்கியக்காவலர் எஸ்.ஏ.ஆர்.எம் செய்யது ஹஸன் மௌலானா ஆகியோரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க இந்த கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறேன்.

“எஸ்.பொ” எனப்படும் எஸ். பொன்னுத்துரை 1932 ஜூன் 4ம் திகதி யாழ்ப்பாணம், நல்லூரில் சண்முகம் தம்பதியரின் மகனாக பிறந்த இவர், ஈழத்தின் மூத்த, தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். இவர் சிறுகதை, புதினம், நாடகம், கவிதை, விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்பு, அரசியல் என பல பரிமாணங்களிலும் இலக்கியவுலகில் தனி ராஜாங்கம் செய்தவர் மட்டுமன்றி 40ற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தில் தமது ஆரம்பக்கல்வியையும் உயர்கல்வியையும் தொடர்ந்து மேற்படிப்பிற்காக தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்றார். அங்கு தாம்பரம் கிறிஸ்தவக்கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்து கொண்ட எஸ்.பொ. அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்திலும் பயின்றார். பாடசாலைப் பருவம் முதல் தீவிர வாசிப்பில் ஈடுபட்டிருந்த பொன்னுத்துரை, இளம் வயதிலேயே கலை இலக்கியத் தேடலை தவமாகவே

தொடர்ந்தவர். ஆங்கில, ஆபிரிக்க, அராபிய மற்றும் உலக இலக்கியங்களின் மீதும் ஈடுபாடு காண்பித்தார்.

1940ஆம் ஆண்டில் அவரது மூத்த சகோதரர் தம்பையா மாணவர் தேர்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பில் “ஞானோதயம்” என்ற கையெழுத்து சஞ்சிகையை நடத்தியபொழுது அதன் பக்கங்களை நிரப்புவதற்காகவும் இலக்கியப்படைப்புகளை அதில் எழுதியிருக்கிறார். பெரும்பாலான இலக்கியவாதிகளை பாரதி மற்றும் பாரதிதாசன் போன்றோர் ஆரம்ப காலத்தில் பெரிதும் பாதித்திருப்பது போன்று பொன்னுத்துரைக்கும் இந்த இரண்டு ஆளுமைகளும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறனர். அவர்களின் கவியாற்றலின் பாதிப்பினால் பொன்னுத்துரை தமது 13வது வயதில் எழுத ஆரம்பித்திருந்தார். தான் எழுதிய முதலாவது கவிதை “வீரகேசரியில்” வெளியானது. அதுவே அச்சில் வெளிவந்த அவரது கன்னிப் படைப்பாகும்.

1947இன் பின்னர் த.ராஜ கோபால் என்ற ஒரு பெரியவரின் தொடர்பினால் இந்திய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் பொன்னுத்துரைக்கு வாசிக்கக் கிடைத்திருக்கிறது.

தமது பதினைந்து வயதிலேயே இந்தியாவின் புகழ்பூத்த

படைப்பாளிகளின் தீவிர வாசகனாகி விட்டதனால் பொன்னுத்துரையும் இலக்கியப் பிரதிகளை எழுதத் தொடங்கினார். தம்மை இந்தத் துறையில் வளர்த்துவிட்ட த.ராஜ கோபால் எனும் பெரியவருக்கே தமது “தீ” நாவலையும் சமர்ப்பணம் செய்தார். பொன்னுத்துரையின் முதலாவது சிறுகதை 1948இல் தந்தை செல்வநாயகம் கொழும்பிலிருந்து வெளியிட்ட “சுதந்திரன்” பத்திரிகையில் வெளியானது. இலங்கை இதழ்களில் மட்டுமன்றி தமது 17 வயதில் தமிழக இதழ்களான காதல், பிரசண்ட விகடன், ஆனந்த போதினி முதலானவற்றிலும் எழுதியிருக்கிறார்.

இலங்கையில் பல மூத்த எழுத்தாளர்கள் ஆரம்பத்தில் தமிழகத்தின் மெட்ராஸ் (சென்னை) தாக்கத்தினால் தமது கதைகளின் பின்புலமாக மெரீனா பீச்சையும் மவுண்ட் ரோட்டையும் மையமாகக் கொண்டிருந்தபொழுது, தாமும் அவ்வாறு அத்தகையபுலங்களை உள்வாங்காமல் பொன்னுத்துரை ஈழத்து மண்வாசனையுடன் படைப்பிலக்கியத்தில் ஈடுபட்டவர்களின் வரிசையில் இணைந்துகொண்டவர் அல்லது அவ்வாறான வரிசையை உருவாக்கினார் எனவும் கூறலாம்.

முழுமையான கற்பனா வாதத்தை தவிர்த்து யதார்த்த இலக்கிய மரபினைத் தோற்றுவித்து

சிறுகதையில், உருவம், உள்ளடக்கம் உத்திகள் என்பன வெற்றில் மாற்றங்களை இலங்கையில் ஏற்படுத்திய முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவராக விளங்கியவர் இவர். இலங்கையின் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்காலத்திலிருந்து இவரின் ஆக்க இலக்கியங்களை இனம் காணமுடியும். அதனால் ஏறக்குறைய ஏழு தசாப்தகாலம் (சராசரி 68 ஆண்டுகள்) அயராமல் எழுதிக் கொண்டிருந்தவர்.

அவரது முதலாவது நாவல் "தீ" தமிழகத்தில் சரஸ்வதி இதழை நடத்திய விஜயபாஸ் கரனின் முயற்சியால் வெளியானது. இந்நாவல் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் திருப்பு முனையை தோற்றுவித்ததுடன் சர்ச்சைகளையும் உருவாக்கியது. "தீயை தீயிட்டுக் கொளுத்துங்கள்" முதலான குரல்களும் எழுந்தன. இவ்வாறு அவரது முதல் நாவல் தீவிர வாசிப்புக்கும் கவனிப்புக்கும் சர்ச்சைக்கும் இலக்கானது முதல் பொன்னுத்துரையும் இலக்கிய உலகில் சர்ச்சைக்குரிய மனிதராகவே பார்க்கப்பட்டார். தொடர்ச்சியாக அவர் பல தாளங்களில் அவ்வாறே விளங்கினார். அதனால் அவர் ஒரு "இலக்கிய கலக்காரன்" என்றும் பரீட்சார்த்த முயற்சிகளில் ஈடுபடும் இலக்கியவாதி என்றும் அழைக்கப்படலானார். சூழலில் அவரது கருத்துக்களுக்கு நிகழ்ந்த எதிர்வினைகளினால் அவர் தன்னை தொடர்ந்தும் பல நிலைகளிலும்

எதிர்வினைகளை எதிர்நோக்கும் எழுத்தாளராகவே இனம் காட்டி வரலானார். தொடக்கத்தில் அவரும் அவரது நண்பர்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் பின்வரும் புனைபெயர்களில் தம்மை அழைத்துக் கொண்டனர்.

இந்த நண்பர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கொள்கை கோட்பாடுகளினால் ஆகர் ஷிக்கப்பட்டிருந்தவர்கள். டானியல் - புரட்சி தாசன், டொமினிக் ஜீவா - புரட்சி மோகன், பொன்னுத்துரை - புரட்சிப் பித்தன். பொன்னுத்துரை இவ்வாறு முற்போக்கு கூடாரத்தில் தமது பெயரை புரட்சியுடன் இணைத்துக் கொண்டாலும்கூட ஒரு கட்டத்தில் தனது புனைபெயரை "பழமை தாசன்" என்றும் மாற்றிக் கொண்டவர். அவர் அடிக்கடி புனைப் பெயர்களில் எழுதுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும் இலக்கிய உலகில் நிலைத்த பெயர் எஸ்.பொ.என்ற இரு எழுத்துக்கள்தான்.

1956இல் ஆசிரியத் தொழில் சார்ந்த அவரது வாழ்வு கிழக்கு மாகாணம் நோக்கி திசை திரும்பியது. இடைப்பட்ட காலத்தில் ஆபிரிக்க நாடான நைஜீரியாவிலும் ஆங்கில ஆசிரியராக பணியாற்றியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கருத்து ரீதியாக முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுடன் முரண்பட்டு, 1960களில் கொழும்பு சாஹிராக் கல்லூரியில் நடந்த மாநாட்டிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தார். அப்பொழுது அவருடன்

இணைந்து வெளியேறியவர்கள் இளம்பிறை ரஹ்மான், வ.அ. இராசரத்தினம் உட்பட வேறும் சிலர். இவர்களில் இராசரத்தினம் மூதாரைச் சேர்ந்த ஆசிரியர், மறைந்துவிட்டார். மற்றவர் கொழும்பில் ஆட்டுப்பட்டித் தெருவில் நீண்ட காலம் ரெயின்போ என்ற அச்சகத்தை நடத்தி அரசு வெளியீடு என்ற பதிப்பகத்தின் மூலம் பல நூல்களையும் இளம்பிறை என்ற மாசிகையையும் வெளியிட்ட ரஹ்மான். இவர் தற்பொழுது சென்னையில் கோடம்பாக்கத்தில் வசிக்கின்றார்.

**புலம்பெயர்ந்தோர்
இலக்கியமே எதிர்காலத்தில்
தலைமை ஏற்கும் என்ற
கருத்தையும் அவர் சில
வ்ருடங்களுக்கு முன்னர்
சொன்னதனால் இலக்கிய
உலகில் குறிப்பாக
தமிழ்நாட்டில் சர்ச்சை
எழுந்தது.**

பொன்னுத்துரையின் இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கு தொடர்ந்தும் உறுதுணையாக விளங்கியவர் ரஹ்மான். பொன்னுத்துரையின் இலக்கிய வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்த இவரின் தொடர்ச்சியான நட்பினால் தான் பிற்காலத்தில் சென்னையில் மித்ரா பதிப்பகம் உருவானது. எனவே ரஹ்மான் பொன்னுத்துரையின் வாழ்வில் மிகவும் முக்கியமான இலக்கியக்கோ.

எஸ்பொ, சென்னையில் மித்ரா பதிப்பகத்தை உருவாக்குவதற்கு பக்கபலமாக இருந்தவர் அவரது மூத்த புதல்வன் டொக்டர் அநுரா. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திலிருந்து வெளியேறிய பொன்னுத்துரை அடுத்த கட்டமாக அதற்கு எதிராக நற்போக்கு இலக்கிய முகாமை தோற்றுவிக்க முனைந்தார். முற்போக்குக்கு எதிராக "நற்போக்கு" இலக்கியக் கோட்பாட்டை வகுத்துக் கொண்டார். "நற்போக்கு என்பது முற்போக்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி. பிற்போக்கு முகாம் அமைக்க முடியாது. அதனால் நற்போக்கு என சூட்டிக் கொண்டோம்" என்று தமது வாக்கு மூலத்தை பதிவுசெய்து கொண்ட பொன்னுத்துரை, காலம் கடந்து மேலும் விரிவாக தேடல் என்ற நேர்காணல் (டென்மார்க் தர்ம குலசிங்கம் எழுதியது) நூலிலும் நற்போக்கு என்ற நூலிலும் முற்போக்கு இலக்கிய முகாமிலிருந்து தான் வெளியேறியதற்கான நியாயங்களை விரிவாக பதிவு செய்துள்ளார்.

பொன்னுத்துரையிடமிருந்த ஆழமான தமிழ் இலக்கிய ஆற்றலும், கல்வியினால் அவர் பெற்றுக் கொண்ட ஆங்கில அறிவுமே பிற்காலத்தில் புகழ்பெற்ற சில பிறமொழி இலக்கியப் படைப்புகளை ஆங்கில மொழி மூலம் படித்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கச் செய்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து தமது பட்டப்

படிப்பை நிறைவு செய்துகொண்டு திரும்பிய வேளையில் வடமாகாண தமிழ் சமூக அமைப்பு குறித்த பிரக்ஞை அவரை தீவிரமாக சிந்திக்க வைத்திருக்கிறது. அவ்வேளையில் அவருடைய தோழர்களாக விளங்கிய பலர், முற்போக்கான சிந்தனை உடையவர்களாகவும் மார்க்ஸிய கோட்பாடுகளை வரித்துக்கொண்டவர்களாகவும் விளங்கினர்.

பொன்னுத்துரையின் மூத்த சகோதரி திருமணம் முடிந்த எம்.ஸி சுப்பிரமணியம் வடமாகாண சிறுபான்மை வெகுஜன அமைப்பின் ஸ்தாபகராகவும் சமூகப்பணியாளராகவும் விளங்கியவர். இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (மாஸ்கோ) உறுப்பினர். பின்னாளில் இலங்கை பாராளுமன்றத்தில் நியமன எம்.பி. ஆகவும் பதவியேற்றவர். பொன்னுத்துரையின் குடும்ப உறவுக்குள்ளும் அவரது தோழர்கள் வட்டத்திலும் சாதி ஒழிப்புக்குறித்த எண்ணங்களே பரவலாகியிருந்தமையினால் பொன்னுத்துரையும் அவர்களினால் உள்வாங்கப்பட்டார். அவர்கள் மட்டத்தில் பட்டம் படித்த ஒருவர் என்ற மேலதிக தகைமையும் இவருக்கு கிடைத்தது.

இலங்கையின் மூத்த எழுத்தாளர்கள் கே. டானியல், டொமினிக் ஜீவா, செ. கணேசலிங்கன் முதலானோருடன் தினமும் இலக்கியம் தொடர்பான உரையாடல்களை

தொடர்ந்தார். கணேசலிங்கன் யாழ். பரமேஸ்வராக்கல்லூரி மாணவராக அவ்வேளையில் பயின்றுகொண்டிருந்தார். டானியலும் டொமினிக் ஜீவாவும் தத்தமது குடும்பச் சூழல்களினால் படிப்பைத்தொடர முடியாமல் தொழில்களில் ஈடுபட்டனர். எனினும் இவர்கள் நால்வரும் அடிக்கடி சந்தித்து தமக்குள் ஒரு இலக்கிய வட்டத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். பொன்னுத்துரை ஆசிரியப் பணியில் ஈடுபட்டார். அவர் மட்டக்களப்பில் பணியாற்றிய காலத்தில் தம்முடன் பணியாற்றிய ஆசிரியையை காதல் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

பொதுவாக எழுத்தாளர்களின் மனைவிமார் தமது கணவரின் கலை இலக்கிய பொதுவாழ்வில் அந்நியப் பட்டிருப்பவர்கள். ஆனால், பொன்னுத்துரையின் மனைவி மகாகவி பாரதியின் கூற்றுப்போன்று "காதலொருவனைக் கைப்பிடித்தே அவன் காரியம் யாவிலும் கை கொடுத்து வாழ்ந்தவர்".

அவரது பக்கபலம் பொன்னுத்துரையின் படைப்பு இலக்கிய முயற்சியில் எதுவித அயற்சிக்கும் இடம் கொடுக்கவில்லை. அதனால் தான் பொன்னுத்துரை சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை, வாழ்க்கை வரலாறு, விமர்சனம், ஆய்வு, மொழி பெயர்ப்பு முதலான பல்துறைகளில் தடம் பதித்து பல நூல்களை படைக்க முடிந்திருக்கிறது என்றும் கருத

முடியும். அத்துடன் சில நூல்களின் தொகுப்பாசிரியராகவும் தமது பணி தொடர்ந்திருப்பவர். சடங்கு, தீ, ஆண்மை, வீ, நனைவிடைதோய்தல், இனி ஒரு விதி செய்வோம் எனப் பல புதினங்களை எழுதிப் புகழ் பெற்றார். பொன்னுத்துரையின் நாடகங்கள் இலங்கை, இந்தியா, ஆஸ்திரேலியா முதலான நாடுகளில் மேடையேறியுள்ளன. தமிழ்நாட்டில் சில தொலைக்காட்சிகளிலும் தொடர் நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருக்கிறார்.

ஆஸ்திரேலியாவில் சிறிது காலம் வெளிவந்த “அக்கினிக்குஞ்சு” என்ற பன்னாட்டு இதழின் கௌரவ ஆசிரியராக இருந்தார். “செம்பென் ஓஸ்மான்” என்ற செனகல் நாட்டு எழுத்தாளர் எழுதிய ஹால“ஓயடய” என்ற நாவலை மொழிபெயர்த்துள்ளார். மற்றும் “நுகுகி வா தியங்கோ” என்ற கென்யா நாட்டு இலக்கிய எழுத்தாளரின் “Weep Not Child” என்ற நாவலை தமிழில் “தேம்பி அழாதே பாப்பா” என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

கொழும்பிலிருந்து நீண்ட காலமாக வெளியாகும் ஞானம் இதழின் ஆசிரியர் டொக்டர் தி. ஞானசேகரனின் கேள்விகளுக்கு எஸ்.பொ தெரிவிக்கும் நீண்ட பதில்களைக்கொண்ட தொடர் நேர்காணல் பல மாதங்களாக ஞானம் இதழில் வெளியானது. பின்னர் “தீதும் நன்றும்

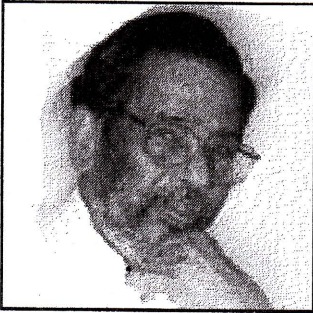
பிறந்தர வநா” என்ற தலைப்பில் குறிப்பிட்ட நேர்காணல் நூல் 2007இல் வெளியானது. 1924 பக்கங்களில் எஸ்.பொ. எழுதிய அவரது சுயவரலாற்று ஆவணம் வரலாற்றில் வாழ்தல் இரண்டு பாகங்களாக ஒரேவேளையில் வெளியானது. ஆதுமட்டுமன்றி சென்னையில் “மித்ர” பதிப்பகத்தின் மூலம் நூல் வெளியீடுகளிலும் ஈடுபட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பின்வரும் அவரது நூல்களே அதற்கு ஆதாரம்:

1. வீ (சிறுகதைகள்)
2. ஆண்மை (சிறுகதைத் தொகுதி)
3. எஸ்.பொ கதைகள்
4. அவா (சிறுகதைத் தொகுதி)
5. தீ (நாவல்)
6. சடங்கு (நாவல்)
7. மாயினி (நாவல்)
8. அப்பையா
9. கீதை நிழலில்
10. அப்பாவும் மகனும்
11. வலை
12. முள்
13. பூ
14. தேடல்
15. முறுவல்
16. இஸ்லாமும் தமிழும்
17. பெருங்காப்பியம் பத்துப் பற்றிய சொற்பொழிவுகள் (தொகுப்பாசிரியர்)
18. மத்தாப்பூ
19. சதுரங்கம்
20. ? (கேள்விக்குறியில் ஒரு நூல்)

21. நனவிடை தேய்தல்
22. நீலாவணன் நினைவுகள்
23. இனி ஒரு விதி செய்வோம்
24. வரலாற்றில் வாழ்தல் (சுயசரிதை)
25. ஈடு (அ. சந்திரஹாசனூடன் சேர்ந்து எழுதிய நாடகம்)
26. மணி மகுடம்
27. தீதும் நன்றும்
28. காந்தீயக் கதைகள்
29. காந்தி தரிசனம்
30. மகாவம்ச (மொழிபெயர்ப்பு)

இவருக்கு தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2010 ஆம் ஆண்டுக் கான வாழ்நாள் இயல் விருது வழங்கப்பட்டது.

பொன்னுத்துரை கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் கற்றதனாலும் கிறிஸ்தவ பாடசாலையில் தொடக்கத்தில் பணியாற்றியதனாலும் தானோ என்னவோ கிறிஸ்தவர்கள் தமது மதரீதியான சிந்தனையில் அடிக்கடி பயன்படுத்தும் ஊழியக்காரர் என்ற சொற்பதத்தை தமது வாழ்வில் அடிக்கடி பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறார். ஆனால் இவர் மதம் சார்ந்து அல்ல இலக்கியம் சார்ந்து

தன்னை இலக்கிய எழுத்தாழியக்காரன் என்றே குறிப்பிட்டு வந்தவர். பொன்னுத்துரைக்கு இலக்கியத்தில் பல்வேறு இலங்களிலும் ஆபிரிக்க கறுப்பின மக்களின் இலக்கியத்திலும் ஈடுபாடு நீடித்த அதேசமயம் ஆன்மீக ரீதியான சிந்தனைகளும் அவரோடு தொடர்ந்திருக்கிறது.

எஸ்.பொவின் நாடகங்கள் இலங்கை, தமிழ் நாடு அவுஸ்திரேலியா முதலான நாடுகளிலும் மேடையேறியுள்ளன. தமிழ் நாட்டில் சில தொலைக் காட்சிகளிலும் தொடர்நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருக்கிறார். தனித்தும் எழுதினார் சிலருடன் இணைந்தும் எழுதினார். உதாரணமாக அவர் இணைந்து எழுதியவை மத்தாப்பு - நாவல். எஸ்.பொ.வுடன் இணைந்தவர்கள்: இ.நாகராஜன், இரசிகமணிகனக செந்திநாதன், சு.வேலுப் பிள்ளை, குறமகள். ஈழத்து இலக்கியத்தில் முதல் முதலில் வெளியான பரீட்சார்த்த நாவல் மத்தாப்பு. சதுரங்கம் - கட்டுரை இணைந்தவர்கள்: ஆர். பாலகிருஷ்ணன், வ.அ.இராசரத்தினம், எம்.ஏ.ரஹ்மான், சாலை இளந்திரையன். பொன்னுத்துரை ஆக்க இலக்கியத் துறைக்கு அப்பால் சிற்றிதழ்களை நடத்தும் பெருவிருப்பும் கொண்டிருந்தவர். கொழும்பில் பிரபல் யமான விவேகானந்தா கல்லூரியில் அவர் ஆசிரியராக பணியாற்றிய காலத்தில் ரஹ்மான நடத்திய இளம்பிறையில் பொன்னுத்துரை உத்தியோகப் பற்றில்லாத

ஆசிரியராகவே விளங்கினார். ரஹ்மான் தொடங்கிய அரசு வெளியீட்டு நிறுவனம் அகஸ்தியர், தளையசிங்கம், பொன்னுத்துரை, இரசிகமணி கனகசெந்திநான் உட்பட பலரது நூல்களை வெளியிட்டது.

பொன்னுத்துரை இலக்கியத்தில் செம்மைப்படுத்தும் மரபினையும் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் உருவாக்கினார். பொதுவாக படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகளை தாமே படைத்துவிட்டு அவசர அவசரமாக வெளியிடுவதில் அவருக்கு உடன்பாடு இருந்ததில்லை. பொன்னுத்துரை தமது சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, விமர்சனங்களையும் எழுதியபின்னர் மீண்டும் மீண்டும் படித்து செம்மைப்படுத்தும் இயல்பினைக்கொண்டிருந்தவர். முற்றவர்களின் படைப்புகளையும் நுனிப்புல் மேயாமல் ஆழ்ந்து படித்து கருத்துச் சொல்லி, அவற்றில் நீக்க வேண்டிய இணைக்கவேண்டிய, செம்மைப்படுத்த வேண்டிய அம்சங்களை குறித்துக் கொடுப்பார்.

தனது படைப்புகளையும் மற்றவர்களிடம் படிக்கக்கொடுத்து கருத்துக்கேட்டதன் பின்னரே மேலும் செம்மைப்படுத்தி அச்சுக்கு அனுப்புவார். இந்த இயல்பு அவர் எழுதத்தொடங்கிய காலத்திலிருந்து தொடர்ந்தது. மற்றவர்களின் படைப்புகளை செம்மைப்படுத்தும் பொழுது அவருக்கிருக்கும் நிதானம்

சிறப்பானது. இலங்கையிலும் தமிழ்நாட்டிலும் அவுஸ்திரேலியா உட்பட ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் வதியும் பலரது படைப்புகளை அவர் செம்மைப்படுத்தியிருக்கிறார். சென்னையில் மித்ர பதிப்பகத்தின் வெளியீடுகளில் அழகியலையும் அச்சமைப்பிலும் பக்க வடிவமைப்பிலும் கலை நேரத்தியையும் காண்பித்தார்.

**தீயை தீயீட்டுக்
கொளுத்துங்கள் முதலான
குரல்களும் எழுந்தன.
இவ்வாறு அவரது முதல்
நாவல் தீவிர வாசிப்புக்கும்
கவனிப்புக்கும் சர்ச்சைக்கும்
இலக்கானது முதல்
பொன்னுத்துரையும்
இலக்கிய உலகில்
சர்ச்சைக்குரிய மனிதராகவே
பார்க்கப்பட்டார்.**

புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியமே எதிர்காலத்தில் தலைமை ஏற்கும் என்ற கருத்தையும் அவர் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் சொன்னதனால் இலக்கிய உலகில் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் சர்ச்சை எழுந்தது. குறிப்பிட்ட புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்ற பதப்பிரயோகத்தை முதல் முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவரும் பொன்னுத்துரைதான். 1989இல் இந்தக்கனதியான இரண்டு சொற்களை அவர் மெல்பனில் நடந்த

இலக்கிய விழாவில் முன்மொழிந்தார்.

அவருக்கு 2010இற்கான கனேடிய இலக்கியத்தோட்டத்தின் இயல்விருது 2011ஆம் ஆண்டு கனடாவில் வழங்கப்பட்டது. பொன்னுத்துரையின் பல நூல்களுக்கு தமிழகத்தின் மூத்த முன்னணி படைப்பாளிகளும் விமர்சகர்களும் முன்னுரை வழங்கியுள்ளனர். ஜெயமோகன் தமது ஈழ இலக்கியம் என்ற நூலில் எஸ்.பொ.வை யாழ்ப்பாணத்துப்பாணன் என்றே விளித்து தமது விரிவான பார்வையை பதிவு செய்துள்ளார்.

சென்னையில் மித்ரா பதிப்பகத்தின் சார்பில் முழுநாள் இலக்கியக் கருத்தரங்கினை நடத்தியிருக்கும் எஸ்.பொ. அவரது இலக்கியப்பிரவேச ஆரம்ப காலத் தோழர் மல்லிகை ஜீவாவை அதற்கு அழைத்து பாராட்டி விருதுவழங்கி கௌரவித்தார். பொன்னுத்துரையின் வாழ்வும் பணிகளும் இலங்கை, தமிழ்நாடு, ஆபிரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா என்று பரந்துபட்டிருந்தது முக்கியமானது.

அதனால் அவர் சர்வதேசப்பார்வை மிக்க ஆளுமை உள்ள படைப்பாளியாகவும் விளங்கினார். அதன் விளைவால் தான் என்னவோ இன,மத, மற்றும் வயது வித்தியாசங்கள் இன்றி அனை வருடனுள் இணைந்து இலக்கியம் படைத்தார். அத்தோடு இளைய இலங்கியவாதிகளுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும் ஊக்கமாகவும் திகழ்ந்தார்.

எஸ்.பொ அவர்களுக்கும், அவரது இலக்கிய பணிகளுக்கும் அவர் பிறந்த மண், அவர் உயிருடன் இருக்கும் போது என்ன செய்திருக்கிறது என்பது விமர்சனமாகவே ஆகவே இருக்கிறது.

எஸ்.பொன்னுத்துரை 2014.11.26 அன்று சிட்னி கொன்கோர்ட் மருத்துவமனையில் தனது 82வது வயதில் காலமானது, நீங்காத்து யரானாலும் அவரது படைப்புகள் என்றும் நிலைத்து, இலக்கிய உலகை செழுமை செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை.

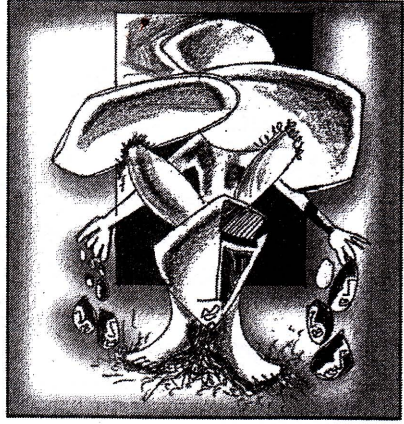
சந்தா

நீண்டகாலமாக உங்கள் சந்தாவைப் பதிவு செய்யத் தவறிய இலக்கிய நண்பர்கள் உங்கள் சந்தாவைப் பதிவு செய்து, படிக்க சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கும்படி அன்புடன் வேண்டுகிறோம்.

- ஆசிரியர்

இறையச்சம்

வெலிகம நிம்சா முஹம்மத்

தீடுக்கிட்டு கண்விழித்த ஆயிஷாவுக்கு ஒரு நிமிடம் கலக்கமாக இருந்தது. இன்று என்னவாயிற்று அவளுக்கு? இரவில் எத்தனை மணிக்கு தூங்கினாலும் அதிகாலை நான்கு மணிக்கெல்லாம் அவள் விழித்துக்கொள்வாள். எழுந்து வழி செய்து தஹஜ்ஜத் தொழுதுவிட்டு, குர்ஆன் ஓதுவாள். பிறகு திகரில் ஈடுபட்டால் என்றால் சுப்ஹூக்கு பாங்கு சொல்லும் வரை அவள் அப்படியேதான் இருப்பாள்.

சுப்ஹூக்கு பாங்கு சொன்னதும் குழந்தைகளை தொழ எழுப்பிவிட்டு சமையலறைக்குச் சென்று தேநீர் ஊற்றுவதற்கும், காலை உணவு தயாரிப்பதற்கும் அவளுக்கு நேரம் சரியாகிவிடும். பிள்ளைகள் தொழுதுவிட்டு யாஸீன் ஓதிய பிறகு பாடசாலைக்கு செல்வதற்காக தயாராகிவிடுவார்கள். மூத்தவன் நதீர் அருகிலுள்ள பள்ளிவாசலுக்கு சென்று தொழுதுவிட்டு வருவான். அடுத்தவன் நஸார். கொஞ்சம் எழும்ப சுணங்கிவிட்டாலும் விழித்துவிட்டான் என்றால் அறவே தூங்கமாட்டான். அவனும் நதீருடன் சேர்ந்து பள்ளிவாசலுக்குப் போய் தொழுவான். நசீமும், நசீமாவும் இரட்டையர்கள். அவர்களை எழுப்புவதுதான் கொஞ்சம் சிரமம். கணவன் நிலாம் வெளிநாட்டுக்கு செல்லுமுன்பு இந்த வேலைகள் எல்லாம் அவனுடையது. இப்போது எல்லா வேலைகளும் ஆயிஷாவைப் பிடித்துக்கொண்டுள்ளது. பிள்ளைகளை அனுப்பிய பின் அன்றைய பத்திரிகையை வாசித்துவிட்டு, உடைகள் கழுவி, வீடு பெருக்கி, பகல் சாப்பாட்டை சமைத்து மத்தியான நேரத்திற்கு கணவரின் தொலைபேசி

அழைப்பு வருமுன்பே எல்லா வேலைகளை முடித்துவிட்டு அவனது அழைப்புக்காக காத்திருப்பான் ஆயிஷா.

இப்படி ஒரு வாழ்க்கை வட்டத்துக்குள்தான் சுழன்றுகொண்டிருப்பான். ஆனால் இன்று சுப்ஹூத் தொழுகைக் காவது எழும்ப முடியாமல் தூக்கம் போனது அவளைப் பொருத்தவரை மிகப் பெரிய கவலையாகவே இருந்தது. அன்றைய நாளே பிரச்சினைக்குரிய நாளாக அவள் மனதுக்குத் தோன்றி அவளை சங்கடத்தில் ஆழ்த்திவிடும். தொழுகை விடயத்தில் அவள் மிகவும் பேணுதல் உடையவள். எந்தவொரு முக்கியமான விடயம் என்றாலும் தொழுகைக்குரிய நேரம் வந்துவிட்டால் அவளை தொழும் இடத்தைத்தவிர வேறெங்கும் பார்க்க முடியாது.

அல்லாஹ்வால் விதிக்கப்பட்ட இத்தொழுகைதானே காபிர்களிலிருந்து ஒரு முஸ்லிமை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது. தொழுகை இல்லாதவன் முஸ்லிமாக இருக்க முடியாதல்லவா? தொழுகைக்கான அழைப்பு விடுக்கப்பட்டால் மற்ற எல்லா வேலைகளையும் விட்டுச் சென்றுவிட வேண்டும் என்பதுதானே இஸ்லாமிய நெறிமுறை, கட்டளை. அந்த நெறிமுறையை ஆயிஷா தன்னாலான எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் நிறைவேற்றியே வந்தாள்.

ஆயிஷாவின் இந்த தீவிர பக்தி அவளது ஆரம்பகாலம் தொட்டு இருந்து வந்தது என்றில்லை. அவள் தன்னைத்தானே உணர்ந்து, இஸ்லாமிய வழிமுறையை அறிந்து அதன் பிரகாரம் தன்னை இவ்வாறு நிலைநிறுத்திக் கொண்டவள். அவளது வீட்டில் தந்தை ஐ வேளையும் தொழுவதில்லை. வார மொருமுறை ஜும்ஆத் தொழுகைக்கு மாத்திரமே பள்ளி வாசலுக்கு செல்வதுண்டு. அதனால் அவளுக்கு தொழத்தான் வேண்டும் என்ற கட்டாய உணர்வு விதிக்கப்படவில்லை.

“ஏழு வயதில் தொழும்படி ஏவுங்கள். பத்து வயதாகியும் தொழாவிட்டால் அடித்துத் தொழுவையுங்கள்” என்பது நபிமொழி.

அதாவது ஏழு வயதில் தொழும்படி பிள்ளைகளுக்கு அறிவுரை சொல்ல வேண்டும். எட்டு வயதிலும் சொல்ல வேண்டும். ஒன்பது வயதில் கூட அறிவுரை தான் சொல்ல வேண்டும். சுமார் மூன்று ஆண்டுகள் தொழச் சொல்லி வந்தால் எந்தப் பிள்ளையும் தொழும் அல்லவா? அப்படியும் தொழாவிட்டால்தான் பத்துவயதில் தண்டித்துத் தொழ வைக்கும்படி இஸ்லாம் சொல்லியிருக்கின்றது.

ஆனால் ஏழு வயதில், எட்டு வயதில், ஒன்பது வயதில் எல்லாம் தொழ்ச்சி சொல்லாமல், தொழும் ஆசையை விதைக்காமல் பத்து வயதில் தொழும்படி அடித்தால் எந்தப் பிள்ளைதான் தொழும்? தொழுவது போல பாசாங்கு செய்யுமே தவிர உண்மையான உள்ளச்சத்துடன் எந்தப் பிள்ளையுமே தொழாது. அப்படித்தான் தொழாதாலும் உம்மாவின், வாப்பாவின் அடிக்கு பயந்து தொழுமே தவிர அல்லாஹ்வின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்காக தொழும் எண்ணம் அந்தப் பிள்ளைக்கு வராது. பெற்றோர் பார்த்திருக்க தொழுவதும், பார்க்காத போது தொழுதுவிட்டதாக பொய்யுரைப்பதும் வாடிக்கையாகி விடும். தொழாத பாவமும், பொய் சொன்ன பாவமும் அந்தப் பிள்ளைக்கு மாத்திரமல்லாது பெற்றோரையும் சென்றடையும்.

முதலில் இஸ்லாம் சொல்லிய பிரகாரம் பிள்ளைக்கு ஏழு வயதில் தொழப் பழக்குவதும், தொழும் விடயத்தில் பேணுதலாய் இல்லாவிட்டால் பத்து வயதில் தண்டிப்பதும் ஒரு நல்ல மாற்றத்துக்கு வழிவகுக்கும். அதல்லாமல் ஏவுவதற்கான வயதுகளில் ஏவாமல் விட்டுவிட்டு பன்னிரண்டு வயதில் தொழும்படி தண்டித்தால் என்னவாகும் என்பதற்கு ஆயிஷாவும் நல்ல உதாரணம்தான்.

ஆம் அஷ் தன் பெற்றோருடனும், தம்பியுடனும் வாழ்கின்றாள். அவளது தங்கை உம்முமாவின் வீட்டில் வளர்கின்றாள்.

உம்முமாவின் வீட்டுக்கு பாடசாலை விடுமுறைகளில் செல்கின்றபோது அவள் அங்குள்ள தனது நண்பிகளுடன் விளையாடி விட்டு அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு உம்முமாவின் வீட்டுக்கு வருவாள். வந்ததும் வராததுமாக அவளது நண்பிகளின் முன்னிலையில் அவளது உம்முமாவும்,

“புள்ள.. நீங்க எல்லாம் தொழுறதானே? இவ ஆயிஷாதான் தொழுகியல்ல. அல்லாக்கும் ரகுலுக்கும் பயப்படுகியல்ல” என்று நக்கல் செய்யும்போது ஆயிஷாவுக்கு மிகவும் வெறுப்பாக இருக்கும். தொழவே கூடாது என்ற வக்கிர எண்ணம் நெஞ்சை நிறைக்கும்.

ஆயிஷாவின் தங்கை தொழுவதினால் இன்னும் அவளது மனது வலிக்கும். காரணம் அவளைக் காட்டி எல்லோரும் ஆயிஷாவை கிண்டலடிப்பார்கள். அப்போதெல்லாம் எல்லார் மீதும் அவளுக்கு கோபம் கோபமாக வரும். இருந்தாலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் அவளது சுய புத்தி

விழித்து தொழுவதற்காக தொழும் பாய்க்கு சென்றால் கைகளை எவ்வாறு வைத்து, எப்படி குனிந்து தொழ வேண்டும் என்று சரிவர அவளுக்குத் தெரிந்திருக்காது. சிறு வயதுகளில் தனது தாயார் தொழும்போது தாயாரின் பின்னால் இருந்து அவர் தொழுவதைப் போல ஆயிஷா தொழுது பார்ப்பாள். அந்தக் காலங்களில் அவளைத் தட்டிக் கொடுக்கவோ, பாராட்ட வோ யாரும் முன்வரவில்லை.

நியாயமாகப் பார்த்தால் தொழும் ஆசை வந்தால் மற்றவர்கள் அவளைத் தட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமல்லவா? சரி பிழைகளை சுட்டிக்காட்டி திருத்தம் செய்ய வேண்டுமல்லவா?

ஆனால் நடந்ததென்னவோ மறுபுறம் தான். "தொழத் தெரியாம தொழுகிய"

"ஹுருக்கு எத்தின ரக்அத் என்று தெரீமா?" "அத்தஹிய்யாத்தில கைய அப்பிடி வெக்கியல்ல. இதுகூட தெரியாவா?" "சுஜுதுக்கும், ரக்அத்துக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத மக்கு"

இப்படிப் பல குத்தல் கதைகள் அம்புகளாகி அவள் மனதைக் குத்திக் கிழித்திருக்கின்றது. இவற்றால் ஏற்பட்ட வெறுப்பு, தொழவே கூடாது என்ற எதிர் மறையான எண்ணத்தையே ஆயிஷாவின் குழந்தை மனதில் பதித்துவிட்டது.

நாட்கள் தன்பாட்டில் கழிந்தது. ஆயிஷாவுக்கு ஒருநாள் கடும் சுகவீனம் ஏற்பட்டது. பல தடவைகள் மருந்து எடுத்தும் அவளுக்கு கொஞ்சமும் வேதனை குறையவில்லை. இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு, தான் உயிரோடு இருக்கப் போகிறேனோ என்ற மரண பயம் ஆயிஷாவைப் பீடித்துக் கொண்டது. அவள் தான் தொழாமல் இருந்த காலங்களை எண்ணி மிகவும் அச்சத்துடன் இருந்தாள்.

அதற்கு ஏற்றாற்போல அவளது வீட்டுக்கு எதிர்வீட்டில் அதிகாலை நான்கு மணிக்கெல்லாம் குழாய் நீர் சத்தம் கேட்கும். ஆவ்வீட்டில் உள்ளவர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக வழு செய்துகொண்டு தொழுவதற்காக தயாராகுவார்கள். சல சல என்ற என்ற அந்த குழாய் நீர் ஓசை ஆயிஷாவின் மனதில் கவலை என்ற அலையோசையை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தது.

தன்னால் மட்டும் ஏன் தொழ முடியாமல் இருக்கின்றது? தனக்கு மாத்திரம் ஏன் யாருடைய தட்டிக்கொடுத்தலும் இல்லை. ஏன் தன்னை எல்லாரும் அவமதிக்கின்றார்கள்? போன்ற பல கேள்விகள் அவளது உள்ளத்தை குடைந் தெடுக்கும். கண்ணீர்

ஆறாகப் பெருகி அவளது தலையணையை நனைக்கும். அந்தக் கவலையிலேயே தூங்கியும் விடுவாள். காலையில் அச்சம்பவம் மீண்டும் நினைவுக்கு வந்து அவளைப் பாடாய்ப்படுத்தும்.

முகம் கழுவும் போதும், ஆடைகள் கழுவும்போதும் எதிர்வீட்டு குழாய் நீரோசையே அவள் காதுகளில் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. தான் தெரிந்துகொண்டே தப்பு செய்வதை அவள் மனது அவளுக்கு உணர்த்தியது.

யார் தன்னை அவமதித்தாலும் தான் இனிமேல் தொழு வேண்டும் என்ற அவளது தேவை மெதுவாக உள்ளுக்குள் உதித்தது. மற்றவர்களின் கதைப் பேச்சுகளுக்காக அல்லாஹ்வின் கட்டளையை புறக்கணிப்பதா என்ற நிதானம் தோன்றியது. இஸ்லாத்தின் வழி ஒழுக வேண்டும் என்ற சிந்தனை அவளுக்குள் உதித்தது.

எனவே அவள் தொழுகை ஷாபி தொடக்கம் இன்னும் பல இஸ்லாமிய நூல்களை யாருக்கும் தெரியாமல் வாசிப்பதில் மிகவும் ஆர்வம் காட்டினாள். அந்த வாசிப்பினூடு பெற்ற கல்வியினால் தொழும் முறைகளை நன்றாக விளங்கிக் கொண்டாள். அதன் பிறகு மற்றவர்களின் முன்னாலேயே சகஜமாக தொழும் அளவுக்கு அவளுக்குள்

பக்குவம் வந்துவிட்டது. ஆம் ஆயிஷா இப்போது தொழுகின்றாள். தெரியாமல் தான் இத்தனைக் காலம் தொழாமல் விட்டதற்காக பரிகாரமாக இப்போதுகளில் அதிகமாகவே நபில் தொழுகைகளையும் தொழுது வருகின்றாள்.

தொழு தொழு என்று பிள்ளைகளை அடித்தால் மட்டும் போதாது. தொழுவதற்கான ஆசையை ஏற்படுத்தி அதன்பால் பிள்ளைகள் கவரப் படுவதற்கு வழிசெய்ய வேண்டும் என்பதே இப்போது அவள் எல்லோருக்கும் சொல்லும் அறிவுரை யாகும். இப்போதுகளில் எல்லாம் ஆயிஷா தனது துஆக்களில் எல்லாம் தன் தந்தையார் ஐவேளையும் தொழ வேண்டும் என்று அல்லாஹ் விடம் பிரார்த்தித்துக் கொள்வாள்.

தனக்கு ஏற்பட்ட மனக்காயம் தன் பிள்ளைகளுக்கு நேர்ந்துவிடக் கூடாது என்பதில் கடும் கரிசனம் செலுத்தி வருகின்றாள். இருட்டையர்களான நசீம், நசீமா வைக்கூட தான் தொழும்போது பக்கத்திலேயே அமர்த்தி வைத்து அவர்களுக்குள்ளும் தொழும் ஆர்வத்தை வளர்த்து ஊட்டிக் கொண்டிருக்கின்றாள்.

ருவன்வெலிசாய

- அ.யேசுராசா

வெளியை நிறைத்த
வெண்குவி வளைவு
வானந் தடவுகிற
சுருள் முடி

நீலத் திரைவானம்
இடையிடையே ஓடும், சிலமேகம்

ஆடிவாயிற்றெழுமோர்
நீண்ட பரவசம்
திரைநா மாணுடத்தின் பிரமாண்டம்

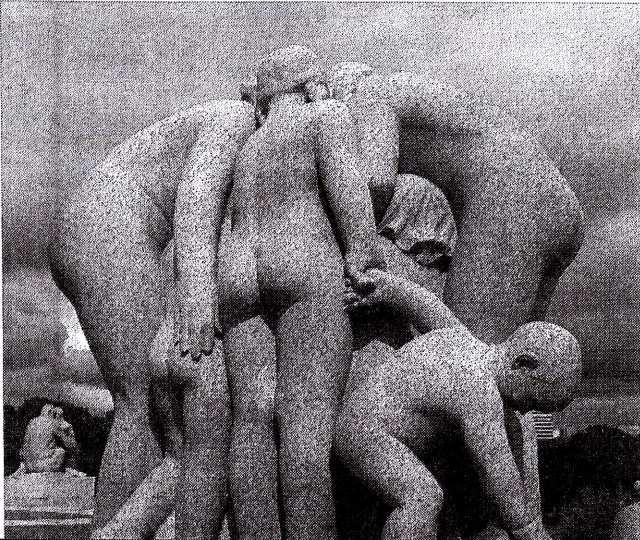
21.02.1975

ருவன்வெலிசாய : அநுராதபுரத்திலுள்ள ஒரு வெளத்த தாதுக்கோயம்

அறிமுகம்:

FFமுத்து இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வு ரீதியான அவதானங்களைச் பின் நோக்கிய வாசிக்கின்ற போது போர்க்கால இலக்கியங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் தவிர்க்க முடியாதவைகளாக இருக்கின்றன. போர்க்கால இலக்கியங்கள் என்று எடுத்து நோக்கும்போது, போர்க்காலத்தில் எழுந்த தேசிய உணர்வுகள் இலக்கியங்களின் அடிநாதமாய் இருந்துள்ளன. போர் என்பது குரூரமானதொன்று. அதேவேளை போரின் விளைவுகள் போருக்கு உந்திய சமூக பொருளாதார, அரசியல் காரணிகள், போர் தொடர்பான ஆவணங்கள் பதிவுகள் என்பனவற்றை மீள் பரிசோதனை செய்யும் போது அது தொடர்பான நுண்ணிய தெளிவுகளைப் பெற இயலும்.

இன்று போருக்குப் பிந்திய சமூக இணக்கச் செயற்பாடுகள் பற்றி விரிவான உரையாடல்கள் தொடங்கப்பற்றுள்ள காலநிலையில், நிலையான சமாதானத்தை அடைவதற்கு யதார்த்தபூர்வமான செயற்பொறிமுறையை பன்மைத்துவ அலகுகளில் இருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பது பொதுசன அபிப்பிராயமாகும். தவிரவும் ஆய்வுரீதியான அடையாளமுமாகும்.

■
அய்யம்ன்
■

**மாறுபட்ட முகங்களை சமர்த்திரப்புகுத்தும்
இலக்கியங்களின் உரையாடல்**

பன்மைத்துவ அலகுகளைக் கட்டமைப்பதற்கு நேர்த்தியான அணுகுமுறைகள் பின் பற்றப்படுவது அவசியமாகும். அதிலும் இலக்கிய ரீதியான பரிவர்த்தனை இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இவ்வாறான ஒரு முக்கிய புள்ளியை அடைவதில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க எத்தனிப்பை எம்.சீ.ரஸ்மின் எழுதிய போர்க்கால சிங்கள இலக்கியங்கள் பன்மைத்துவ ஆய்வு (1983-2007) என்ற நூல் செலுத்த விளைவதனை உணர இயலும்.

பன்மைத்துவத்தை கட்டமைப்பதன் அவசியத்தை போரின் விளைவுகளால் அந்த பாதிப்புக்களுக்கு ஆட்பட்டுள்ள நாடுகள் தமது தலையாய கடமையாக வரையறுத்துள்ள இன்றுகளில் இலங்கையிலும் அதற்கான தேவையை உணர்ந்துள்ள சமூகங்கள் இருக்கின்றன என்ற ஆவலுடன், மேற்படி நூல் தொடர்பான சில அவதானிப்புகளுக்குள் நுழையலாம்.

உள்ளடக்கம் பற்றிய அறிமுகம்

இதுவரை தமிழில் வெளிவந்துள்ள போர்க்கால சிறுகதைகள், கவிதைகள், உரைநடைகள் பற்றிய பதிவுகளில் இருந்து இந்நூல் வேறுபட்டது. குறிப்பாக ஆய்வு ரீதியானதும் சிங்கள இலக்கியங்களோடு அதிலும் போர்க்கால சிங்கள இலக்கியங்களோடு பரிட்சயமற்ற தமிழ் இலக்கிய வாசிப்பிற்கு மிக அவசியமான ஒன்றாகும்.

வெறுமனே ஒற்றைப்படையான

அவதானங்களுக்குள் இருந்துகொண்டு போரினை ஒரு பக்க உற்சாய்வுடன் நோக்குகின்ற இலக்கியங்களை அதிகம் அதிகம் வாசித்தும் நுகர்ந்தும் இருக்கின்ற ஒரு சூழலில் பன்மைத்துவ நோக்குடன் இலக்கியப் பிரதிகளை ஆய்வு செய்து அதிலும் சிங்கள இலக்கியங்கள் பற்றி மேல்நிலை வாசிப்பிலிருந்து சற்று நகர்ந்து, ஆழ்நிலை வாசிப்புக்கான ஒரு முப்பாய்ச்சலை இந்நூல் கொண்டிருப்பது, இதன் சிறப்பாகும். சிங்கள இலக்கியங்கள் பற்றி வாசிப்பு தமிழில் ஒரு தலைப்பட்ட சமானது அல்லது வெற்றுத்தனமான ஒரு பொறிமுறை. அழகியல் வாய்ப்புக்கான ஒரு பிரதிப் பரிவர்த்தனை என்ற தன்மையில் தான் இற்றைவரை அது நோக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. போரின் தன்மைகள் பற்றிப் பேசப்பட்டுள்ள இலக்கியங்கள் பற்றி விரிவான ஒரு ஆய்வை தமிழில் கூட இன்றுவரை காண இயலாத ஒரு சூழ்நிலையில் போர் பற்றி சிங்கள இலக்கியங்கள் போருக்கு அளித்துள்ள பங்களிப்பு பற்றி மிக ஆழமான அரசியல் சமூகவியல் பார்வைகளை காண இந்நூல் முக்கியமானதாக இருக்கின்றது.

போர்க்கால சிங்கள இலக்கியங்களின் பின்புலம், சிங்கள தமிழ் இலக்கிய உறவு, சிங்களப் பாடலிலக்கியம், சிங்கள பாடல் இலக்கியம் பற்றி இரண்டாவது வாசிப்பு, போர்க்கால சிங்களக் கவிதைகள், போர்க்கால சிங்கள சிறுகதைகள், இனவுறவுக் கருத்து நிலையும் சிங்கள நாவல்களும், போர்க்கால சிங்கள இலக்கியங்கள்

கொண்டுள்ள எதிர்நிலைக் கருத்தாக் கங்கள் போன்ற முக்கிய தலைப்புக் களில் இப்பன்மைத்துவ ஆய்வு நூல் போர்க் காலத்தில் எழுந்த சிங்கள இலக்கியங்கள் பற்றி கிட்டத்தட்ட முழுமையான ஆய்வைக் கொண் டிருப்பதுடன், அப்போர்க் கால சிங்கள இலக்கியங்கள் கொண்டுள்ள சமூக அரசியல் தன்மைகள் பற்றி பேசுகின்றது.

மொழிபெயர்ப்புப் பற்றி

போர்க்கால தமிழ் இலக்கியங்கள் என்று நோக்கும் போது ஈழத்து மற்றும் புலம்பெயர் இலக்கியங்களை மிக எளிய வாசிப்பின் ஊடாக காண இயலும். குறிப்பாக ஈழத்து சிற்றிதழ்கள் மற்றும் புலம்பெயர் வெளியீடுகள் உள்ளிட்ட ஆவணங் களில் அதற்கான பதிவுகள் காணப் படுகின்றன. அதிலும் தமிழ் தேசியம், முஸ்லிம் தேசியம் என்ற இரு எண்ணக்கருக்கள் யுத்தம் முற்றிய காலப் பகுதியில் மிக வீச்சுடன் காணப்பட்டதனை இலகு வடிவில் அடையாளம் கண்டு கொள்ள இயலும். அதேவேளை யுத்தம் பற்றி தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பாக ஒரு தேசியத்தை அல்லது பெரும் பான்மைச் சமூகத்தை எதிர்நிலை கொண்டும் யுத்தப் படைகளை எதிர் நிலைப் பாத்திரங்களாவும் மட்டுமே காட்டியுள்ள ஒரு நிலையில் சிங்கள இலக்கியங்களின் பன்மைத்துவத்தை கண்டு கொள்ள மொழிபெயர்ப்பு இன்றியமையாதது.

சிங்கள இலக்கியங்கள் குறிப்பிடத் தக்க அளவே மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ள ஒரு கால காட்டத்தில் சிங்கள இலக்கியங்களின் எல்லா வடிவங்களையும் ஒரு தொகுப்பாக மொழி பெயர்த்துத்தந்துள்ள முறை மையும் தனித்தனி அலகுகள் ஊடாக அவை பிரிக்கப் பட்டுள்ள விதமும் நூலின் மொழிபெயர்ப்புத் தரத்திற்கு தக்க சான்றாகும்.

எம்.சீ. ரஸ்மினின் எழுதிய
போர்க்காலச் சிங்கள
இலக்கியங்கள்
பன்மைத்துவ ஆய்வு
எனும் நூலை
முன்னிறுத்திய
குறிப்புகள்

எம்.சி. ரஸ்மின், பன்மொழி ஆற்றலுள்ள ஆய்வாளர். அநுராதபுர மாவட்டத்தினை பூர்வீகமாக கொண்டவர் என்ற அடிப்படையில் சிங்கள இலக்கியங்கள் அவருக்கு சற்று நெருக்கமான தொன்று. அத்தோடு சிங்கள மொழி அவருக்கு மிக இலாவகமானது. எதையும் தேடிக் கற்கின்றவர், இந்த பின்னூட்டங்கள் மற்றும் அவரது பல்கலைக்கழக மொழியியல் கற்கை என்பன இவரது இந்த மொழிப் பாய்ச்சலுக்கு காலான்றியுள்ளது என்று நம்பலாம்.

சிங்களப் பாடலிலக்கியம் மற்றும் சிங்கள கவிதைகள் பற்றி மொழி பெயர்ப்புக்களில் இவர் ஏனைய

மொழி பெயர்ப்பாளர்களைவிட விஞ்சி நிற்கின்றார். நேரடியாக தமிழ்க் கவிதை ஒன்றுக்கான ஒரு வகை ஈர்க்கையை இவரது மொழிபெயர்ப்பு கொண்டிருப்பது வியக்கத்தக்கது. கவிதைக்கு கவித்துவம் முக்கியம் அத்தோடு பாடுபொருள், செய்தி என்பனவற்றையும் கவித்துவம் மொழிபெயர்ப்பில் பிச்சாமல் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு மொழி பெயர்ப்பில் அதன் நியமத்தன்மையையும் அதன் ஆழமான பிரக்ஞையையும் இந்நூல் உட்கொண்டிருப்பது இந்நூலின் முக்கிய பண்பாக இருக்கின்றது.

உதாரணமாக பின்வரும் கவிதையை நோக்க இயலும்.

அமர்நிலத்தில் கேட்பது
 அயிமானத்தின் குரல் அல்ல
 சமர் தந்த உடைவுகளின்
 சோகத்தின் குரல்
 யுத்த இருளுக்குள்
 கண்ணீரைத் துடைத்தது
 ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்து
 அழகு நிறைந்த பார்வை படைத்து
 தேவதூதனைப்போல் நற்செய்தி கொண்டு
 உடைவுகளைத் தாண்டி வருமோ
 பறவைகள் மீண்டு (பக் 87)

நூலின் தனித்துவம் பற்றி

இதுவரை ஆழ்நிலையான பகுப்பாய்வு இலக்கிய ஆய்வுகளை மேல்நிலை மட்டத்தில் மட்டுமே வாசித்துள்ள எமக்கு, அதனையும் தாண்டி ஒரு படிநிலை மேல்நின்று ஆய்வு செய்தும் ஒப்பீட்டும், அது தொடர்பான சமூக, அரசியல் பின்புலங்களை வெளிச்சம்

போட்டுக் காட்டியுள்ளது, இந்த போர்க்கால சிங்கள இலக்கியங்கள் என்ற பன்மைத்துவ ஆய்வு.

இலக்கியங்கள் சமூகங்களின் காலத்தை வரையும் சித்திரம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதனை நிறுவிக்கொள்வது ஒரு புரட்சிமிக்க பணியென்பது யாரும் மறுக்க முடியாத ஒன்றாகும். இவ்வாறான கடினங்களை செயற்படுத்தி முதன்மை பெற்றுள்ள நூல் என்ற வகையில் வாழ்த்துகளைச் சொல்லியாக வேண்டும்.

போர்க்காலச் சிங்கள கவிதைகள், பாடல்கள் பற்றி ஆய்வு நீண்டிருப்பினும் அவற்றின் நேர் எதிர்நிலையான கருத்தாக்கங்கள் பற்றி விரிவாக பேசியுள்ளது. சமப்படுத்த வேண்டிய இடங்களில் ஆய்வாளர் சமப்படுத்தியும் முதன்மைப்படுத்த வேண்டிய இடங்களில் முதன்மைப்படுத்தியும் ஆய்வின் நடுநிலையோடு இந்தப் பகுதியில் நகர்த்தியிருப்பதே இதன் மறு வெற்றி எனலாம்.

நாவல் இலக்கியம், சிறுகதை இலக்கியம், நாடகம் என்று இலக்கியத்தின் எல்லா வடிவங்களையும் குறித்த தலைப்பின் கால வரையறையில் நின்று நோக்கியிருப்பது இங்கு கண்கூடு. இந்தப் பகுதிகளில் கதாபாத்திர வார்ப்பு மற்றும் கதைச் சுருக்கம் அதன் நகர்வுகள் மற்றும் அதன் முறைகள் பற்றி விரிவான விமர்சனங்களோடு ஆய்வாளர் முன்னிறுத்தியிருப்பது சிறப்பான

செய்தியாகும்.

ஆய்வாளர் எந்த ஒரு இடத்திலும் சேர்ந்து நில்லாது தனது பங்கை கச்சிதமாக நிறைவேற்றியுள்ளார் என்று அறுதியிட்டுக் கூறலாம். அதற்கு அவர் தேடியிருக்கின்ற உசாத்துணைகளை நாம் மீள் வாசிப்புச் செய்துகொள்ளும் போது இந்தத் தன்மைகளை அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியும்.

சிங்கள இலக்கியங்கள் பற்றி வாசிப்பு தமிழில் ஒரு தலைப் பட்சமானது அல்லது வெற்றுத் தனமான ஒரு பொறிமுறை. அழகியல் வாய்ப்புக்கான ஒரு பிரதிப் பரிவர்த்தனை என்ற தன்மையில் தான் இற்றைவரை அது நோக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

இலக்கியத்தில் அரசியல் காலங்கள் ஒரு மாற்றத்தை கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அடிப்படையில் யுத்தத்திற்கான பின்புலம் மற்றும் அதன் அனைத்துவித பங்காற்றுகைகள் பற்றியும் ஆய்வு நிலை சார்ந்தும், விமர்சன நிலைசார்ந்தும் அடிக்கோடிட்டிருப்பது விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கிய வடிவங்களில் குறிப்பாக இந்த ஆய்வின்படி, சிங்கள பாடல் இலக்கியங்கள் பற்றி முக்கியமான பங்காற்றுகை இடம் பெற்றுள்ளது. சாதுஜனராவ போன்ற பாடல்

குழுமங்களின் சமாதான கீதங்கள் பற்றி வெகுவான பதிவுகளைத் தருகின்றது. ஆய்வாளர், வானொலி ஒலிபரப்பாளர் என்ற வகையில் இவ்வாறான பாடல்கள் மீதான இலக்கிய ஆய்வு நிலைகளை தேடியாய்ந்துள்ளார். பாடல்களின் சமூக சித்தாந்தங்கள் அவை மக்களை நோக்கிச் செல்லும் மாற்றத்திற்கான வீச்சுப் பற்றியெல்லாம் ஆய்வு கூறிநிற்கின்றது.

ஆய்வின் முக்கிய புள்ளியாக இருப்பது, ஆசிரியர் கருத்துக்களை நிறுவுவதற்கு சான்றாக எடுத்துள்ள ஆதாரங்கள் அவரின் தேடலை உச்சளவில் நின்று நம்மை வியப்பில் நிறுத்தி வீழ்த்துகின்றது.

விமர்சனமாக

இலக்கிய வடிவங்களில் கவிதை, பாடல், சிறுகதை, நாடகம், நாவல் என்ற எல்லா வடிவங்களையும் ஆய்வு செய்துள்ள ஆசிரியர், திரைப்படங்கள் பற்றி இரண்டொரு வசனங்களில் குறிப்பிட்டிருப்பது இந்த நூலில் உள்ள சிறிய குறையாக கண்ணுக்குத் தெரிகின்றது. இதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருக்க இடமுண்டு. இருப்பினும் இன்றை நவீன இலக்கிய வடிவங்களில் திரைப்படங்கள் ஒரு முக்கிய புள்ளியாக இருக்க அவற்றை தவிர்த்திருக்காமல் இருப்பின், குறிப்பிட்ட காலத்தில் யுத்தம் பற்றி சிங்கள இலக்கிய வடிவங்கள் பற்றி இந்த பன்மைத்துவ ஆய்வு போன்று எந்த ஒரு மொழியிலும் முழுமையான

ஆய்வொன்று வரவில்லை என்று மேலும் மகிழ்வுடன் உறுதியுரையாக குறிப்பிட முடியும்.

யுத்தம் பற்றி சிங்கள திரைப்படங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் நேர் நிலையாகவும் எதிர் நிலையாகவும் (பன்மைத்தவத்துடன்) பங்களித்திருக்கின்றன என்று இங்கு பதிவு செய்கிறேன்.

சாரம்சமாக

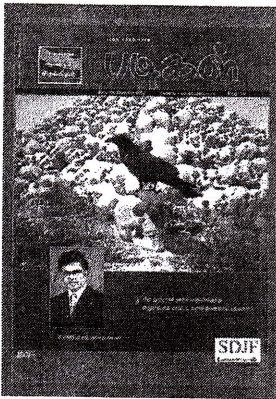
கடந்த முப்பதாண்டுகால இலங்கையுத்தம் பற்றி தமிழ், சிங்கள இலக்கியங்கள் பல வெளிவந்த போதும் அவை பற்றி எந்தவொரு சிறப்பான ஆய்வும் தமது தாய் மொழியிலேனும் வெளிவராத கால கட்டத்தில் குறிப்பாக வெளி வரவேண்டிய ஒரு அவசியத்தில் இற்றைவரை அதற்கான இடைவெளி இருக்கின்றபோதும் அதனை இந்த ஆய்வு நூல் சிங்கள மொழி இலக்கியங்கள் பற்றி பதிவு செய்திருப்பது வரைவிலக்கணப் படுத்த

முடியாத ஒரு பணியாக மதிப்பிட முடியும்.

போர் பற்றி இலக்கியங்களை தமிழில் படைத்துள்ளவர்கள், அது பற்றி கருத்துக்களை பகிர்கின்றவர்கள் மற்றும் அது தொடர்பான ஆய்வுகளை செய்ய விளைகின்றவர்கள் அனைவருக்கும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாக இந்த நூல் இருக்கின்றது.

கடந்த வருடம் துரைவி வருடாந்த ஆய்வு நூலுக்கான விருது விழாவில், விருதுக்காக பொருத்தமற்ற முறையில் விண்ணப்பிக்கப்பட்ட மிகப் பொருத்தமான நூல் என்ற அடைமொழியுடன் கௌரவம் பெற்ற நூலாகும்.

இவ்வாறான தரமான ஆய்வுகளை செய்வது அசாத்தியமான ஒன்றாகும். இந்த அடிப்படையில் கடந்தாண்டு இறுதியில் வெளிவந்த இந்நூல் போன்று இன்னும் பல ஆய்வுகள் வெளிவர வேரவேண்டிய சமூகத் தேவையை நினைவூட்டி விடை பெறுகிறேன்.

கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக அநுராதபுர மண்ணிலிருந்து வெளிவரும் படிசுள் சஞ்சிகையின் 10ஆவது ஆண்டுச் சிறப்பிதழ் அண்மையில் காத்திரமான ஆக்கங்களுடன் 120 பக்கங்களுடன் வெளிவந்திருக்கின்றது.

தேவையான ஆய்வாளர்கள் தொடர்பு கொள்ள
Padihal Publication

52 # Thurukkaragama, Kahatagasdigiliya # 50320
Tel: 0770888048, 0710994494

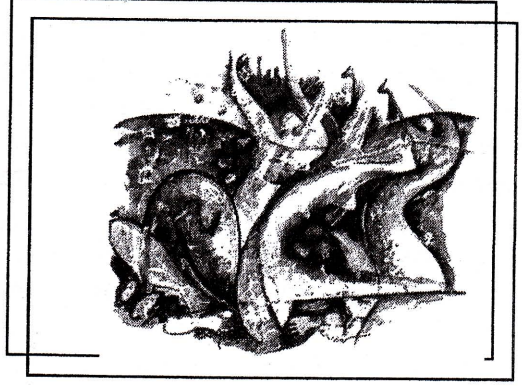
குகை பரிசுஷாதி யோசிக்க சுவயங்குடி

முருங்கை மரத்தினடியில் கொதித்தெழும்
மயிர்க்கொட்டியான் போன்று சிநேகிதனின்
உள் முரண்களின் விரோதங்கள் அக புறங்களில்
மேய்ந்து திரிகின்றன யாருக்கும்
அடங்காத திமிருடனான வேட்கையின் பிசு பிசுப்போடு
முன்னெப்போதுமில்லாத தனிமைப்படுத்தலில் அவன் இப்படித்தான்
குகை மனிதனாகி யோசிக்க துவங்கியிருக்கிறான்
இக்கணங்களிலும் அவற்றிம்சையின் உட்தளங்களோடு
எனது பாதங்கள் முறுவலித்து நகர்கையிலும்
எச்சிலிட எண்ணும் அவனின் அசிங்கமான முன் நினைத்தல்கள்
ஒரு மழை மேகமாய் தெரிகிறது
நேற்றைய எம் கலத்தலோடு குதூகளித்த சிநேகிதன்
உவப்பு தருகின்ற தனது சுய சிந்தனையின் வெளிப்பாட்டோடு
தானாகவே உறவு உடைத்துக் கொள்கையில் கவலையுற்று
கருணையாக மீளவும் சிநேகமுடன் பார்க்கையிலும்
தனது முகத்தை
புகைச்சுவராய் மறைத்துக் கொள்கின்றான்
ஆயிரத்தெட்டு வெற்றுக் கோப தாபங்களோடு.

ஏ.கே. முஜாரத்

■ கெகிராவ ஸ்லைஹா

மொழிபெயர்ப்புத்துறைக்கு சிறு சஞ்சிகைகளின் பங்களிப்பு.

2014.09.14 அன்று 'படிகள்' 10வது ஆண்டு மலர் வெளியீட்டு விழாவில் கெகிராவ ஸ்லைஹா அவர்கள் சமர்ப்பித்த ஆய்வுரை.

“Open the bloom of your heart and become a gift of beauty to the world.”

மலர மலர இதயத்தைத் திறந்து வைத்து, அகிலத்துக்கு அழகின் ஒரு பரிசாக நாமே மாறி அவதாரம் கொள்வோம்.” என்று சொன்ன ஆங்கிலக் கவிஞனை நினைத்துக் கொள்கிறேன் இப்போது.

ஆன்மாவின் உன்னத அழைப்பின் திசையில் நம்மை வழிநடத்திச் செல்லும் துறையாக மொழிபெயர்ப்பை நான் காணுகிறேன். ஈழத்தில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் நீண்டகாலமாக இடம்பெற்று வரும் ஒரு பணி ஆதலினால் அத்துறையானது கணிசமான வளர்ச்சி கண்டுள்ளது மட்டுமன்றி, அது அத்தகு வளர்ச்சி நோக்கி உந்திச் செல்லப்பட சிறு சஞ்சிகைகள் பாரிய பங்களிப்பை நல்கி வருவதைக் காணுகிறோம். அது குறித்துப்பேச அவாவுகிறேன் நான். தமிழ் இலக்கியத்துறை ஆழமும் அகலிப்பும் கொண்டு புதிய எல்லைகளைத் தொடும் சாத்தியப்பாடுகளை சிறு சஞ்சிகைகளே அதிகம் ஏற்படுத்தின / ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

“செம்பாடல் தீக்கங்கைச்
சிறைப்படுத்த அவர் முனையத்
தாவிப் பெருகியது தழல் தீ
புரட்சியென..

புடைத்தெழுந்த குருதிக்குரல்
புயல் வண்ணம் தோய்ந்திடுது..”
அறுபதுகளிலிருந்து பலஸ்தீனப்
போராட்ட இலக்கியத்தின் பிரதான
குரலாக ஒலிக்கத் தொடங்கிய
மஹ்மூத் தர்வேஷ் அவர்களது
கவிதை வரிகள் இவை. புண்ணா
மத்துக் கவிராயர் எஸ்.எம். செய்யது
பாளுக் அவர்களது மொழி பெயர்ப்
பிலே அதைத் தரிசிக்கும் வாய்ப்பை
நமக் கருளியது “மல்லிகை”
எழுபதுகளில்.

மஹ்மூத் தர்வேஷ் அவர்களது “என்
முடிவு வரை அதன் முடிவு வரை...”
கவிதை மொழியாக்கத்தை “படிகள்”
சஞ்சிகையில் சோ.பத்மநாதன்
அவர்கள் மொழிபெயர்த்திருந்தார்.

“கவிதை மொழிபெயர்ப்பென்பது
உண்மையில் இன்னுமொரு
மொழியாக்கமே என்றும், அந்த
வகையில் அது இன்னுமொரு
படைப்பு என்றாகி விடுகிறது”
எனவும் கூறுகிறார் கலாநிதி.
கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்கள்
மொழிபெயர்ப்புப் பற்றி பண்ணா
மத்துக் கவிராயரின் “காற்றின்
மௌனம்” நூலின் அணிந்துரையில்.

“மிகச் சிறந்த கவித்துவ வளமுடைய
உலக மொழிகளில் அறபு மொழியும்

ஒன்றாகும் என அறிஞர்கள் கூறுவர்.
அறபுக் கவிதைகளை ஆங்கில
மொழிபெயர்ப்பு மூலம் தமிழுக்குக்
கொணரும்போது மூலக் கவிதை
யின் வீச்சும், வேகமும் மூன்றாவது
மொழியிலும் அவ்வாறே இருக்கு
மென ஒருபோதும் எதிர்ப்பார்க்க
முடியாது. அதையும் மீறி மொழி
பெயர்ப்பிலே பலஸ்தீனக் கவிதைக
ளின் வீறாந்த உணர்ச்சியை நாம்
ஓரளவுக்கு தரிசிக்க முடிகிறது
என்றால் அதற்குக் காரணம் மொழி
பெயர்ப்பின் சிறப்பு அல்ல. மழுங்
கடிக்கப்பட முடியாத மூலக் கவிதை
யின் சிறப்பேயாம்.” ஏன்று
குறிப்பிடுகின்றார், பலஸ்தீனக்
கவிதைகளை அதிகம் மொழி
பெயர்ப்புச் செய்த பேராசிரியர்
எம்.ஏ.நுஹ்மான் அவர்கள்.

சிலி தேசத்தின் உன்னதக் கவி
பப்ளோ நெருடாவின் கவிதைகளை
பண்ணாமத்துக் கவிராயரின்
மொழிபெயர்ப்பிலே “மல்லிகை”
பிரசுரித்திருந்தது. மட்டுமன்றி,
உருதுக்கவி ஸஜ்ஜாத் ஸஹீரின்
மறைவின் போது பாடப்பட்ட
ஃபைஸ் அஹமட் ஃபைஸின்
இரங்கற்பாவாகட்டும், வங்காள
தேசத்தின் பத்திரிகையாளரும்,
கவிஞருமான ஷஹீதுல் லாஹ்
கைஸரின் கவிதையாகட்டும்
பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் மொழி
பெயர்ப்பிலே முறையே “மல்லிகை,
யாழ்ப்பிறை” சஞ்சிகைகளில் 77களில்
தரிசிக்க முடிந்தது.

பொதுவாக ஒரு கவிதையை அல்லது ஏதேனும் ஆக்கத்தை அது எழுதப் பட்டிருக்கும் மூலமொழியில் படிப்பதே சிறந்தது என்றும், அப்படிப் படிக்கிறபோதே அக் கவிதை கொண்டிருக்கும் அனுபவ உணர்வை நன்கு அறிய முடியும் என்றும் பலரும் வாதிடுவர். இந்தத்தடையுத்தரவை மீறி வெளியே வந்து பார்த்தால் இவ்வாறான ஓராயிரம் தரிசனங்களும் கண்முன்னே விரிந்து செல்வதை அவதானிக்கிறோம். ஈழத்தைப் பொருத்தவரை, அன்றாடம் வெளியாகும் தினசரிப் பத்திரிகைகளில் தமது மொழியாக்கத்தைப் பிரசுரிக்க ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளன் காத்திருக்க வேண்டியதாயின் இத்தகைய தரிசனங்களுக்கு வாய்ப்புகளே இருந்திருக்காது.

“தாளேன் அன்பே இத்தனைக் காதல் சிற்றாறொன்றின் சிறுமார்பகத்துள் பொங்கு மாகடல் பாய்வது ஏனோ? இங்கென் கரைகள் இரண்டையும் தகர்த்துக் கழுவிச் செல்வதுன் காதல் பிரவாகம். என்னையிழந்திட எண்ணியதில்லை யான் இம்மலர் மாலையை உன்னிடம் தர நான் அவாவுற்றதும் அன்பே உண்மைதான்.

என்னுள் மோதும் இக்கொடும் புயலின் கண்ணீரலைகளின் காரணம் அதுவோ?

திசையுடல் தாண்டி மனவெளி கடந்து கைத்தலம் பற்றி அழைத்துச் செல்ல விரும்பும் அவ்விடம் எது சொல் அன்பே..?

தேன் பாயும் எந்தத் தாருக வனத்தில் இந்த லீலை இறுதியாய் ஓயுமோ...? 2000ஆகஸ்ட் “பிரவாகம்” இதழ், வங்கக் கவி நஸ்ருல் இஸ்லாமின் இக்கவிதையை பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் மொழிபெயர்ப்பாகப் பிரசுரித்திருந்தது.

பலஸ்தீனக் கவிஞர் பெளசி அல் அஸ்மரது “யூத நண்பனுக்கு..” கவிதையை தமிழிலே ஏ.இக்பால் அவர்களும், பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.:மான் அவர்களும் இரு வேறு காலங்களில் மொழி பெயர்த்திருந்தார்கள். “படிகள்” சஞ்சிகை அக்கவிதைகளை ஒரே தடவையில் அழகுற பிரசுரித்திருந்தது.

“தாரகைகளை வேட்டையாடவும் தணற்பரிதியை நடந்தடையவும் போலைக்கடல் இறைத்து வற்றவும் பெருமொளியினை அழித்தொழிக்கவும் கேட்காதே என்னைக் கேட்காதே... என்று ஏ.இக்பால் அவர்கள் மொழிபெயர்த்த வரிகளை தனது பாணியில், “நட்சத்திரங்களைக் கொண்டு வரும்படி சூரியனிடம் நடந்து செல்லும்படி

என்னிடம் கேளாதே

கடலை வற்ற வைக்கும்படி
பகல் ஒளியைத் துடைத்து விடும்படி
என்னைக் கேளாதே..” என்று
பேராசிரியர் நுஹ்மான் அவர்கள்
மொழிபெயர்க்கிறார்.

சிங்களக் கலை இலக்கியச் சூழல்
செழுமை நிறைந்தது. பலர் அம்
மொழியின் சூழலில் கலை இலக்
கியப் படைப்பாளிகளாகத் தம்மை
ளெளிப்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர்.
சிங்களத் திலிருந்து தமிழுக்குத்
தரப்படும் மொழியாக்கங்களும்
ஏராளம். டெனிஷன் பெரேராவின்
கதையை திக்வல்லைக் கமால்
அவர்கள் மொழிபெயர்த்திருக்க
“மல்லிகை” அதை 2011இல் ஜூலை
இதழில் பிரசுரித்திருந்தது.

அவ்வாறே, சூலானந்த சமரநாயக
அவர்களது “புதுமாத்தளன் கரையில்
கண்டெடுத்த கவிதையை” “ஜீவநதி”
யில் இப்பனு அஸுமத் அவர்கள்
மொழிபெயர்த்திருந்தார்கள்.

ஜயந்த ஜோதியரத்னவின் சிங்களக்
கவிதை ஒன்றை “பரிமிளா” என
மொழிபெயர்த்து “யாத்ரா”வில்
இப்பனு அஸுமத் தந்திருந்தார்கள்.

“கிடைத்தாய் நீ எனக்கு
வெள்ளமுள்ளி வாய்க்கால்
குருதியுறை மண்ணில்
நிர்வாணமாக அண்ணாந்தபடி
துப்பாக்கிச்சூடு பட்டு...”
இப்படி நீளம் அக்கவிதை...

எழில் கொஞ்சம் இத்தகு தரிசனங்
களுக்கு இன்னும் ஏராளமான
உதாரணங்கள் சொல்லிப்
போகலாம். நேர முகாமைத்துவம்
கருதி மேற்சொன்ன தரிசனங்
களுக்கு சிறு சஞ்சிகைகளின்
பங்களிப்பு ஒப்பீடு செய்ய முடியாத
உயரத்தில் உள்ளது எனக்கூறி என்
ஆய்வுரையை நிறைவு செய்து
கொள்கிறேன் வந்தனங்களோடு...

கலைமுகம்

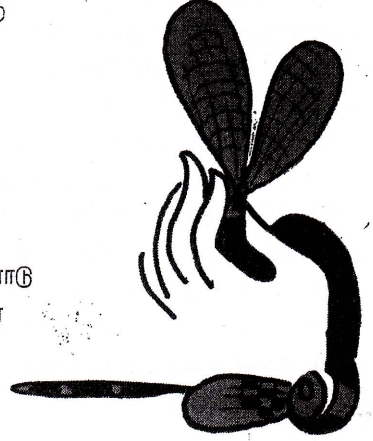
238 # Main Street,
Jaffna

இலங்கையின் வடமாகாணத்திலிருந்துவரும்
முதல்தர சஞ்சிகையான கலைமுகம்
சஞ்சிகையின் 25ஆவது ஆண்டுச் சிறப்பிதழ்
வெகுவிரைவில் வெளிவர இருக்கின்றது.

இச்சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்கத்தக்க
காத்திரமான ஆக்கங்கள்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

குறிஞ்சி உரல்களுடே படபடக்கும் சூழலுண்ணாத்த

குவிந்த விரல்களுடே
குறுக்கும் நெடுக்குமாய் சிவந்த றேகைகள் வழிகிற
உள்ளங்கைச் சிறைக்குள்
படபடக்குள் சிறு வயர்ணாத்தி புலன்களுக்கும்
குவியமிலா நெடுங்கனவுச் சிதறுகை
கரைந்திடுங் கணங்களில்
வரணாங்களின் பிசுபிசுப்பும்
படபடப்பின் அமர்முடுகணும்
ஒருசேர உணர்த்திய விபர்தங்களின் நடுக்கங்களோடு
சடாரை விரியும் பிஞ்சு விரல்களே வரைந்திடுமோ
விணர்ணாளவுக்குமான அதன் விடுதலையை

பிகழையான இனங்காணல்

பிகழையான அவதானங்களும்
பிகழையான கருதுகோளாய்
நிகழந்தேறிய சோதனை முடிவு
தர்மணமாய்
குடுவதனைச் சுற்றிச் சுழன்றதில்
ஆய்வறை தாண்டியே
அடுத்தடுத்த அறைகளுமே மூச்சுத் திணறுகையில்தான்
மெல்லப் புரிதலறுகிறேன்
இன்றளவும் மிகச்சரியென இறாந்திருக்க
என் பிகழ பிகழையான இனங்காணல்தான்

கிண்ணியா பாயிஷா அலி
கவிதைகள்

அநுராதபுர மாவட்ட தமிழ்க் கவிதைகளுக்கு மிக நீண்ட நெடிய வரலாறு உண்டு. அநுராசபுரம், அநுராசபுரி என்பன அநுராதபுரத்தின் பண்டைய தமிழ்ப் பெயர்களாகும் எள்ளாளன் எனும் தமிழ் மன்னன் அநுராதபுரத்தை மையமாக வைத்து தலைநகராக்கி சுமார் 40 ஆண்டுகள் ஆட்சி செலுத்தியுள்ளான். அவனது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் பல புலவர்களும் நாயன்மார்களும் இருந்ததாகவும் எள்ளாள மன்னனின் அரச சபையில் பல புலவர்கள் இருந்ததாகவும் எள்ளாலனின் வரலாறு கூறுகிறது. அது மட்டுமன்றி எள்ளாலன் தவிர்ந்து அவனுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இரண்டு தமிழ் அரசர்கள் பற்றிய குறிப்பை “லங்கா இதிகாசம்” எனும் பதிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தவிரவும் வன்னி நிலப்பரப்பானது தனித்தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆதர்சனமாக விளங்கிய காலத்தில் அதன் அருட்டலின் பொருட்டாக தமிழ் இலக்கியத்தின் தாக்கமானது அநுராதபுரத்தை தழுவ வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கலாம் என கருத முடியும். அந்த வகையில் அநுராதபுர தமிழ் இலக்கியத்தின் மிகத்தெளிவான அடையாளப் படுத்தல்களும் பதிவுகளும் பல நூற்றாண்டுகளாக நம்மிடம் இல்லை எனலாம்.

2008களின் பின்னரான அநுராதபுர கவிதைகள்

நாச்சியாதீவு பர்வீன்

1900ம்களின் பின்னரான அநுராதபுரத்தின் இலக்கியப்பதிவுகள் ஆங்காங்கே பதியப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறே 1970களின் பின்னரான அநுராதபுரத்து தமிழ் இலக்கியப்பரப்பானது மிகவும் வீரியம் மிக்கதாகும் இலங்கை தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் சலனத்தை ஏற்படுத்தியதாகவும் ஆய்வுகள் தெளிவுபடுத்தி நிற்கின்றன. வானம்பாடிகளின் தாக்கத்தில் கிளர்ந்து எழுந்த அநுராதபுரத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் பயணப்பாதையானது பின்னர் தோய்வடைந்து, 1980களின் பின்னர் அவதானிக்கத்தக்க மாற்றத்தை கொண்டு இயங்கியது. மீண்டும் 1990களின் பின்னரான சடுதியான மாற்றமும் முன்னேற்றமும் 2000 களின் பின்னர் ஒரு காத்திரமான இலக்கியப்புலத்தை அநுராதபுரத்தித்தில் நிலை நிறுத்தியுள்ளது எனலாம்.

எனது குறிப்பானது 2008ளின் பின்னரான அநுராதபுரி தமிழ் இலக்கியப்பரப்பு பற்றியது மட்டுமல்ல கவிதை இலக்கியம் பற்றியது மட்டுமே.

வானம் பாடிகளின் வாரிசுகளாக விதந்துரைக்கப்பட்ட பலரில் அநுராதபுரி தமிழ் இலக்கிய ஜாம்பவான்களான அன்பு ஜவஹர்ஷா மற்றும் பேனா மனோகரன் ஆகிய இருவர் மட்டுமே இன்று மட்டுக்கும் ஓயாமல் எழுதிக் கொண்டு இருப்பவர்கள்.

2

1980களின் பின்னர் கெகிராவ சஹானா வன்னிமகள் சப்ரினா, எப்.ராசிக் பரீட் போன்றவர்கள் எழுத ஆரம்பித்தார்கள். இதில் தொடர்ச்சியாக எழுதிக் கொண்டிருப்பது கெகிராவ சஹானா மட்டுமே சிறுகதை எழுத்தாளராக அறிமுகமாகிய இவரின் கவிதைகளும் மிகக் காத்திரமானவை.

2008ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரான அநுராதபுரி தமிழ் இலக்கிய பகைப் புலமானது போரியலும் - கிராமியமும் கொண்டவையாக அடையாளப்படுத்த முடியும் 2009ஆம் ஆண்டின் பின்னரான அதாவது யுத்தம் நிறைவுக்கு கொண்டு வந்த பின்னரான கவிதைக்கான பாடுபொருளில் தலளம்பல் நிலையை அநுராதபுரி தமிழ் இலக்கிய பரப்பில் மட்டுமன்றி உலகத்தமிழ் இலக்கியப்பரப்பிலும் உணரமுடிகிறது.

ஈழத்து இலக்கியத்தின் பொது நிலைப் போக்கிலிருந்து சற்று மாறுபட்டு யுத்தம் பற்றியும் அதன் விளைவுகள் பற்றியும் எழுதுகின்ற அதே காலப்பகுதியில் அன்பு, காதல் விரக்தி, சமாதான அவலம் என்று சமகால அவதானிப்புக்களை அடையாளப்படுத்துவதிலும் பெண்ணியம் பற்றிய ஆழமான மனப்பதிவை உள்வாங்கிச் செயற்படுவதிலும் அநுராதபுரி தமிழ் இலக்கியப்பாதையானது இயங்கி வந்துள்ளது என்பதை அநுராதபுரி மாவட்டத்து கவிஞர்களின் கவிதைகளை ஒரு சேர வாசிக்கும் போது அவதானிக்க முடியும்.

இந்த வகையில் கெகிராவை சஹானா, கெகிராவ சுலைஹா, நாச்சியாதீவு பர்வீன், எம்.சி. ரஸ்மின், எல்.வசீம் அக்ரம், ஜென்சி கபூர், அநுராதபுரி ரஹ்மதுல்லாஹ் என்ற சங்கிலித் தொடரில் மிஹிந்தலை ஏ. பாரீஸ், நேகம பசான் போன்றோரும் இணைந்து இப்போதைய கவிதையின் பாதையில் பயணிக்கின்றனர்.

அநுராதபுரி நிலப்பரப்பானது போரியலுடன் நேரடித் தாக்கத்திற்கு உள்வாங்கப்படா விட்டாலும் போரினால் ஏற்பட்ட அவலங்கள் இடப்பெயர்வுகள் சீரழிவுகள் (பக்க விளைவுகள்)

என்பவற்றுக்கு முகம் கொடுத்த வர்களை கண்டும், கேட்டும், அவதானித்தும் தமது படைப்புகளை இங்குள்ள படைப்பாளிகள் பதிந்திருக்கிறார்கள். அத்தோடு போர் நடைபெற்ற பிரதேசங்களின் எல்லைக் கிராமங்களாக அனேகமான அநுராதபுரத்து கிராமங்கள் அமைந்திருப்பது போரின் நேரடி பாதிப்பு களுக்கு இங்குள்ள படைப்பாளிகள் உட்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக அமைந்தும் உள்ளது எனலாம்.

அந்தவகையில் போரின் அவலம் பற்றிய எம்.சி. ரஸ்மினின் மனப்பதிவு இது

‘ஏமாற்றத்தின் வழியே நீளும் துன்பம்’

குண்டுச் சலவையில்
துாய்மை பெறுகிறது எனது மண்
சுற்றத்துடன் வெளியேறினோம்
வேட்டைக்காரனுக்கு அஞ்சும் விலங்குகளின்
கலக்கத்துடன்.

உயிரின் குரல்வளையை நெரித்து
முடிச்சுக்கள் போட்ட காலம்
காலனின் வருகையை அவசரப்படுத்தக் கோரி
நடை தள்ளாடும் வயோதிபக்கால்கள்
(வேலிகளைத் தாண்டும் வேர்கள் பக்-49)

எல்.வசீம் அக்ரமின் அவதானமும்
பதிவும் “இழந்தவைகள் பற்றி”
முக்காடு போட்டு முணுமுணுக்கிறது.

நான் வானம்பாடியாக
இடம் தேடி அலைகிறேன்

எனது கனவுகளையும்
கவிதைகளையும் கருத்தரிக்க ...

இது வெவ்வேறு கருத்தியல்
மயக்கத்தை உண்டு பண்ணி
னாலும் போரினால் பாதிக்கப்
பட்ட ஒருவனின் மன உளைச்
சலை இந்தக் கவி வரிகள்
அழுத்தமாய் சொல்லி நிற்கிறது.
பக்-63.

இது தவிர ஜன்சி கபூரின்
நச்சென்று நெற்றிப்பொட்டில்
அடிக்கும் போர் பற்றிய நேரடி
பதிவு இப்படி சொல்கிறது.

உதயத்தில் ஓர் அஸ்தமனமாம் -
உன்னால்
உருக்குலைந்த உணர்வுகள்
இன்று நடை பயில்கின்றன மயானம்
தேடி.

ஆக அநுராதபுரத்து கவிஞர்களும்
ஏதோ ஒரு வகையில் போரியல்
கால அவலங்களை தமதான
படைப்புகளுக்குள்ளால் 2009
ஆம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்
பதிந்துள்ளார்கள் என்பதை இங்கு
ஆழமாக பதிய விரும்புகிறேன்.
இதே காலப்பகுதியில் கவிஞர்
எம்.சஹ்ரின் அஹமட் இன்
கவிதையானது வர்க்க முரண்
பாட்டு அரசியலையும் இன்று
களில் அவதானமற்று வெறும்
வார்த்தைளினால் மட்டுமே
ஆராதிக் கப்படும் சோசலிச

வாதம் பற்றி இடித்து உரைக்கிறது
"இன்னொரு நாள்" எனும் அவரது
கவிதைக் கூடாக இது அழகாகப்
பதியப்படுகிறது.

இன்னொரு நாள் விடியும்
முகாரிகள் அற்ற ராகங்களுடன்
மெல்லிசை பாடி வரவேற்க குயில்களோ
விடியலைப்புலப்படுத்தும் சேவல்களோ
கூவிட முடியாத நிமிசங்கள்தான் அவை
ஒரு தொழிலாளி சுடப்படுவான்
அவன் கைகள் இரண்டும்
பின்னால் கட்டப்பட்டிருக்கும்
சோசலிசம் வர்க்கவாதம் வலுவிழந்து
வாழ்க்கை பயணிக்கும் அராஜகத்தை நோக்கி.

1975களில் வெளிவந்த அன்பு
ஜவஹர்ஷா அவர்களின் காவிகளும்
ஒட்டுண்ணிகளும் கவிதையை இது
நூபகப்படுத்துகிறது.

3

பெண்ணியம் பற்றி கெகிராவை
சஹானா, நாச்சியாதீவு பர்வீன்,
கெகிராவை சுலைஹா, சப்ரினா, ஜன்சி
கபூர், அநுராதபுரம் ஸர்மிலா ஆகியோர்
கவிதைகளை ஆக்கியுள்ளனர்.

இதில் கெகிராவ சுலைஹா மொழி
பெயர்ப்புக்கவிதைகள் அதிகம் தந்தவர்
இவரது பட்டுப்பூச்சிகளின் பின்னுகை
போலும்" மொழி பெயர்ப்பு கவிதை
நூலுக்கு சாஹித்திய மண்டல பரிசும்
கிடைத்துள்ளது

"தொடரும் இரண்டாம் ஜாமங் களின்

கதை" எனும் கவிதை யானது ஒரு
பெண்ணின் மதிக் கப்படாத
உணர்வுகளை அடையாளப்
படுத்துவதோடு பெண்ணின்
இயலாமையை அல்லது ஆணின்
ஆதிக்க வெறியை சுட்டி நிற்கிறது.
இந்தக்கவிதையின் கடைசி வரிகள்
இப்படி முடிகிறது...

சமையல் அறைப்புகைக்குள்
வேலைக்காரியின் இடுப்பில்
தட்டும் கணவன் சகித்து
எனக்கென்ன குறை
என்று ஓய்யாரம் பேசுவேன்
அவன் ஆண் நானோ
உருப்போட்ட பாடத்தை ஒப்பவிக்கும்
மாணவி...

ஆணாதிக்கம் பற்றிய இதை
விடவும் ஆழமான பதிவுகள்
இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

2008களின் பின்னர் எழுதத்
தொடங்கிய பல புதிய
எழுத்தாளர்கள் அவ்வப்போது
எழுதி வருகிறார்கள். அவர்களில்
இக்கிரிகொல்லாவ மிப்ரால்,
இஸ்மாயில், நிசாம் பாருக்,
ரிஸ்னா ரசீன், நேகம பலான்
ஆகியோர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்
கூடியவர்கள்.

புழுதிமண் வாசமும் கிராமத்து
காற்றும் தெளிந்த நீரோடைகளும்
அதில் தெம்மாங்கு பாடும்
கெழுத்தி மீன் கூட்டமும்

அநுராதபுரத்து கிராமங்களின்
 அதிசயங்கள். படைப் பிலக்கியத்தின்
 சாளரம் வழியே மாசுபடாத இந்த
 கிராமிய வாழ்க்கை ஏதோ ஒரு
 இலக்கிய வடிவில் பதியப் பட
 வேண்டும் எனது "மூன்றாவது இதயம்"
 கவிதைத் தொகுதி அப்பட்டமான ஒரு
 கிராமத்தானின் கிராமிய வாழ்வின்
 அடையாளமாக அமையும் என்று
 உறுதியளிக்கிறேன்.

முருங்கை மரத்தின் கடைசி நாள்

முற்றத்தில்

ஒரு முருங்கை மரம்

மனைவியின் முணு முணுப்பு

அதை வெட்டச் சொல்லி

மரத்தை வெட்ட

மனமில்லை எனக்கு

அதிகாலை பள்ளி எழுச்சியில்

அணில்களின் ஆலாபனை

அதில்தான் அரங்கேறும்

மைனாக்கள் கூட்டமாக வந்து

கும்மலடிப்பதும்

இந்த மரத்தில்தான்

அந்திகளை அலங்கரிக்கும்

செவ்வானக் கதிரகளை

மரமருகில் நின்று பருகுவதுண்டு

பச்சைக் கிளிகளின்

பங்காளிச் சண்டைகள்

மரத்தை அவ்வப்போது

கலவரப்படுத்தியதுண்டு

எஞ்சிய உணவு

கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில்

தினம் காத்திருக்கும்

இரண்டு நாய்கள் -ஒரு பூனைக் குடும்பம்

ஊர் சுற்றி அலைந்து

கலைப்பெடுக்கும்

போதுகளில்

தங்கிச் செல்லும் காசும்

இதனால்

மரத்தை வெட்ட மனமில்லை எனக்கு

மரமா? மனைவியா?

மனைவிதான் முக்கியம்

ஏன் இந்த மரத்தை வெட்ட வேண்டும்

மனைவியிடம்கேட்டேன்

மயிர் கொட்டி கூட்டமொன்றைக் காட்டி

மரியத்தையும், செய்னபபையும்

பாதுகாக்க என்றால்

ம்ஹும்

நம் குடும்பத்தை காப்பாற்ற

இன்னொன்றை அழிக்கச் சொல்கிறாள்

அன்றுதான் முருங்கை மரத்தின்

கடைசி நாள்

ஆளுமைகளையும் பதிவுகளையும்

உருவாக்குகின்ற ஆரோக்கியமான

சூழலை தரிசிக்கலாம் என்பதை

உறுதியுடன் நம்பலாம்.

பிரகாசக்கவி எம்.பீ. அன்வரின் “தடம் தொலைந்த தடயங்கள்”

கவிதைகள்
குறித்த,
கருத்துப்
பகர்வு

இப்போது ஆயிஷா

கவிதையென்பது எளிமையும் அழகும் நிறைந்த மக்கள் வாசிப்பிற்கான ஆர்வமான ஊடகமாக இன்று மாறிவருகின்றது. அதற்கான எல்லா தளங்களையும் வளங்களையும் இன்றைய நவீன சமூக வலைத்தளங்கள் கொண்டிருக்கின்றன.

பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்று மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கவிதை இலக்கியம் அதனையும் விஞ்சி ஒரு சாதாரண சமூகத்தில் உலாவருகின்ற ஒன்றாக மாறி சமூகமயப்பட்டுள்ளதாக சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வாறானதொரு கருத்திலிருந்து தடம் தொலைந்த தடயங்கள் என்ற பிரகாசக்கவி எம்.பீ.அன்வர் அவர்களின் கவிதை நூல் பற்றி பதிவுக்குள் நுழைவது பொருத்தமாகின்றது.

பிரகாசக்கவி எம்.பீ. அன்வர் அவர்களை முகநூல் நண்பராகவே யானறிவேன். இவரின் சிறியதும் பெரியதுமான பல கவிதைகளை அடிக்கடி அவரின் பக்கங்கள் வழியாக வாசிக்க இயல்கின்றது. அவை ஒவ்வொன்றிலும் எளிமையும் அழகும் குலைந்த கவிதைகள் குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. கவிதை என்ற பொறிமுறை சங்கக்கவிதைகள் தொட்டு இன்றுவரை ஏதோ ஒருவகையில் பரிமாணம் கண்டுள்ளது அல்லது மாற்றங்கண்டுள்ளது. இந்த மாற்றத்தின் தன்மைகளை இன்றுகளில் அடிக்கடி முகநூல் வழியாக காண இயலும்.

இங்கு நான் குறிப்பிட்ட எளிய வடிவக்கவிதைகள் அனைத்திலும் பிரகாசக்கவி எம்.பி. அன்வரின் கவிதைச் செல்நெறியும் இணைந்துள்ளது.

ஜனரஞ்சகவெளி அல்லது சாதாரண மக்களின் அறிதல் வெளி என அழைப்படும் சமூக வெளியில் நேரடியானதும் எளிமையான உடனடியாக புரிந்துகொள்ளும் வகையில் தங்களோடு உறவாடும் கவிதைகளுக்கே அங்கே இடமிருக்கும் என்ற நியாயம் குறானாவின் வாழ்த்துரை, சத்தியமான உண்மையும் பிரகாசக்கவிக்கு சாலவும் பொருந்தும் ஒன்றாக இருக்கின்றது.

மக்கள் மயப்பட்டு வரும் கவிதை வாசிப்பின் நேரடி விளைவை முகநூல் கொண்டிருப்பதானது இன்றைய கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப கவிதையின் தன்மையில் தாக்கம் செலுத்தும் ஒரு சூழ்நிலையாக உள்ளது. இந்த யதார்த்தத்தை புரிந்துகொண்டுள்ள பல நூறு கவிஞர்கள் வரிசையில் முதல்நிலை வகிக்கின்ற கவிஞர்கள் குழுவில் பிரகாசக்கவியை இணைக்க வேண்டும்.

துரித செய்கையை உண்டுபண்ணும் தொழிநுட்ப சக்திகள் நிறைந்த இன்றைய அதிநவீன சூழலில் இருமையும் குறியீட்டு வடிவமும் கவித்துவச் செருக்கும் எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் பொதுவெளியில் வெற்றிபெறாது என்ற யதார்த்தம் இன்று உணரப்பட்டுள்ளது. அதற்கு உசிதமான கவிதை வார்ப்பை பிரகாசக்கவியின் கவிதைகள் தடம் தொலைந்த தடயங்களாக வெளிப்படுத்துகின்றன. நேர்த்தியான வடிவில் ஒவியா பதிப்பகத்தினரால் அழகுடன் வெளியிடப் பட்டிருக்கும் "தடம் தொலைந்த தடயங்கள்" பிரகாசக் கவியின் கவி ஆளுமையை ஒன்று சேர்த்து நிறுத்துப்பார்க்க போதுமான ஒரு சான்றாகின்றது.

குரல்வளை நெரித்து
பூக்களின்
மொட்டுடைத்து
பாக்களின்

பல்விதிருடி
தொப்புள்கொடி
அறுத்தேனும்
தெருநாயாய்
அலைந்தேனும்
புணர்த்துடிக்கும்
மூதேவிகள்

என்ற கவிதை பிரகாசக்கவியின் கவிதைகளின் கவித்துவப் பிரகாசத்திற்கு சிறந்த சான்றாகும். மரணம், சுஹதாக்கள், நிதர்சனம், வாழ்க்கைக் கோலங்கள் என்று விரியும் இந்நூலின் கவிதை வெளியெங்கும் புதிய கவிஞர் ஒருவரின் நல்வரவாக பார்க்க இயலும்.

நிதர்சனமாக சமூகத்தைக் காண்பது ஒரு பாக்கியம். அதனை கவிதையின் வடிவில் காண்பது இன்னொரு பாக்கியம் என்று குறிப்பிடலாம். அந்த வகையில் தனது கவிதை நுகர்வையும் அதன் வெளிப்பாட்டு வடிவங்களையும் தனது அனுபவ யதார்த்தங்களோடு பிணைத்துக் கொண்டு கவிதையாக்கம் செய்யும் பிரகாசக் கவியின் கவிதைப் பயணத்தில் இணைந்தது எமக்கும் பெரு மகிழ்ச்சியாகும்.

தடம் தொலைந்த தடயங்கள் பிரகாசமிக்க எளிய கவிதைகளின் தடங்களாக வாசிப்பிற்கு வந்துள்ளது. வாழ்த்துக்கள் பிரகாசக்கவி எம்.பி. அன்வர்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்திலே தோட்டங்களை உண்டாக்கி, வேலை செய்வதற்கென்று இலங்கை நாட்டிற்கு தென்இந்தியாவிலிருந்து தமிழர்கள் அழைத்துவரப்பட்டனர். இங்கே சுமார் 175 வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட கால வரலாறு இவர்களுடையது. எனினும் இன்றைய யுகத்துடன் (21ஆம் நூற்றாண்டுடன்) பொருந்தி வாழும் முன்னேற்றம் எமக்கில்லையா? இப்படி நாம் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. தோட்டத்து தமிழ் சமூகம் விடிவு காண வேண்டும் என்ற மன விருப்பில் ஊக்கத்துடன் செயற்பட்டு முன்னெடுமுந்தோமானல் எமக்கும் சிறந்த வாழ்க்கை கிட்டும். வெற்றிகரமான எதிர்காலமும் அமைந்துவிடும் என்று திரு.பாலகுமார் கூட்டத்தில் பேசிக்கொண்டு போனார்.

திரு.பாலக்குமார் மத்துகம சென். மேரிஸ் மகா வித்தியாலயத்தில் தமிழ்ப் பிரிவில் படித்து க.பொ.த சா/த சித்தி பெற்றிவர். அப்பாடசாலை தமிழ்ப் பிரிவில் தோட்டத் தொழிலாளிகளின் பிள்ளைகளே கல்வி கற்றனர். தோட்டத் தமிழருடந் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களின் பிள்ளைகளில் ஓரிருவர் அங்கு கல்வி கற்றனர். எனினும் அந்த மகா வித்தியாலய தமிழ்ப் பிரிவில் ஜனாப் ராசிக் எனும் முஸ்லிம் ஒருவரே அதிபராகவிருந்தார். அவ்வேளையில் கல்வி கற்ற பாலகுமார்தான் இன்று ஹொரன "பர்த்" தோட்டத்தில் களுத்துரை மாவட்ட தோட்ட தமிழ்க் கல்வி அபிவிருத்தி மன்றக் கிளையின் விசேட கூட்டத்தில் மேலே கூறிய விதமாக ஆழமாக உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

புதுயுகம்

வெலிப்பன்னை சித்தாஸ்

பாலகுமார் புலத் சிங்கள மில்லக் கந்த தோட்டத்தில் இருந்து அப்பொழுது மத்துகம சென்.மேரிஸ் மகா வித்தியாலயத்தில் சேர்ந்து கற்றுக் கொண்டிருந்தவர். களுத்துரை மாவட்டத்தில் தேர்தல் வாக்கெடுக்குப்பென 8

தொகுதிகள் அப்பொழுது பிரிக்கப் பட்டிருந்தன. இத் தொகுதிகள் உள்ளடங்கிய தோட்டங்களில் பிள்ளைகள் க.பொ.த சா/த படிக்க வேண்டும் என்றால் தொலை தூரத்திலிருந்து மத்துகம சென். மேரிஸ் மகா வித்தியாலயத்தில் அமைந்துள்ள தமிழ்ப்பிரிவு வகுப்புக்களில்தான் கற்கும் வாய்ப்பிருந்தது. இவை தவிர மேல் வகுப்பக்களில் கல்வி பெற உயர் வகுப்புகள் உள்ளடக்கிய தமிழ்ப் பாடசாலைகள் களுத்துரை மாவட்டத்தில் தோட்டங்களில் எங்கும் இருக்கவில்லை. களுத்துரை சென். ஜோன்ஸ் வித்தியாலயத்தில் கனிஷ்ட வகுப்புக்களுடன் ஒரு தமிழ்ப் பிரிவு இயங்கியது. சில தோட்டங்களில் பரீட்சாலை நடாத்தப்பட்டாலும் 5ஆம் வகுப்பு வரைதான் தமிழ் மொழி மூல கல்வி அங்கு வழங்கப்பட்டது. முஸ்லிம் பாடசாலைகள் சில வற்றில் ஒரு சில மாணவர்கள் சேர்ந்து மேல் வகுப்பில் கற்றது. இவ்வறான நடைறைகள்தான் தோட்ட தமிழ் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சி தடைப்படக் காரணம். இந்த உண்மையை மாணவர் பெற்றார் மத்தியில் எடுத்துக் கூறி, சமூகம் தலை தூக்க வேண்டும் என்றால் கல்வியில் முன்னேற வழிகாண வேண்டும், தோட்டங்களில் பரவலான முறையில் கல்வி அபிவிருத்தி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதை

அடிக்கடி எடுத்துக் கூறிய அதிபர் ராசிக், சென்.மேரிஸ் கல்லூரியில் மேல்வகுப்புகளில் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் மனதில் "சமூக முன்னேற்றம் கல்வியில் தங்கியுள்ளது" என்பதை அப்பொழுது ஆழப் பதிவு செய்திருந்தார். அதன் பிரதிபலிப்பே இன்று பாலகுமார் ஆக மாறியிருக்கின்றது. களுத்துரை மாவட்ட தோட்டப் பகுதி கல்வி விருத்திக்கு மேற்கொண்டு நடடிவக்கைச் செயற்பாடுகள் என்று கூறலாம்.

களுத்துரை மாவட்ட கல்வி அபிவிருத்தி மன்றத்தை 1990இல் தான் முதன் தல் புலட்சிங்கள பிரதேச தோட்டங்களை பிரதி நித்துவப்படுத்தி அமைத்தார், திரு. பாலகுமார். இன்று களுத்துரை மாவட்டம் எங்கும் கிளைகளை நிறுவி இவ்வியக்கம் வியாபித்து நிற்கின்றது. இதன் கிளை ஒன்று "பர்த்" தோட்டத்தில் இயங்கி வருகின்றது. இங்குதான் அன்று அந்தக் கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அதில் பாலகுமார் உறையாற்றினார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் சிங்கள மொழி மூலக் கல்வி பெற்றிருந்த தோட்டத் தமிழ் யுவதி தேவிகா சமூகமளித்துச் சங்கத்தில் இணைந்து செயலாற்ற விருப்பம்

தெரிவித்தார். முக்கியமாக பாலகுமாரின் உரையில் தெளிவு பெற்ற தேவிகா, தோட்ட வாழ் மக்கள் இன்றைய உலகத்தோடு ஒட்டி வாழும் நிலைக்கு மாற்றமடைய வேண்டும். எமது சமூகம் மட்டும் இலங்கை நாட்டில் கீழ் - நிலையில் வைத்து கணிக்கப்படும் சமுதாயமாக இருக்கக் கூடாது. தலை நிமிர்ந்து ஏனை யோருடன் சமமாக மதிக்கும் நிலை உருவாக் கப்பட வேண்டும். அவ்வாறானால் அது கல்வியினால் மாத்திரமே முடியும் என்பதனை தனது பேச்சில் வழியுறுத்தினால், செல்வி தேவிகா.

---- ---- ---- ----

பாலகுமாரின் திட்டம் நிறைவேற தேவிகா கிளைச் செயலாளராக முன்நின்று உழைத்தாள். பாலகுமார் பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டதனால் புலச்சிங்கள கிராமசபையின் ஆளுங் கட்சி அங்கத்தவராக தெரிவு செய்யப் பட்டிருந்தார். அரசியல் பலமும் அதிகரித்தது. இடையே தோட்ட அபிவிருத்தி அமைச்சின் இணைப் பாளராக தேவிகா தெரிவு செய்யப் பட்டிருந்தார். தோட்ட தமிழ்ப் பாடசாலையில் ஆரம்ப வகுப்பில் தமிழ் எழுத்தறிவு பெற்றிருந்த அவள் நிறைய வாசித்து தமிழறிவையும் பெருக்கிக் கொண்டாள், தேவிகா. அதனால் இச்சந்தரப்பத்தில் பாலகுமாரின் திட்டங்களை அமுல்படுத்த

தேவிகா உந்து சக்தியாக திகழ்ந்தாள் எனலாம்.

எனவே தோட்டப் பிரதேசங்கள் எல்லாம் விளிப்புணர்ச்சிகாக தலைப்பட்டது என்று கூற வேண்டும்.

அங்காங்கே பாடசாலைகள் 5ஆம் வகுப்புக்கு மேல் வகுப்புகளை ஆரம்பிக்கும் நிலையும் உண்டானது. வருடாந்தம் வகுப்புகள் வளர்ச்சிகள் இடம் பெற்றன. "சீடா" வெளிநாட்டு உதவியையும் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டதனால் தேவையான வளங்களுடன் மாவட்டம் முழுதிலும் இப்பொழுது சகல வசதிகளும் கொண்ட தோட்டப் பாடசாலைகள் சில உருப் பெற்று விட்டன.

இதனைக் காணச் சகிக்காத சுரண்டல் பேர்வழிகள் - "யூனியன்" என்ற போர்வையில் தோட்டத் தொழிலாளர்களை உரிஞ்சிய வேசமிட்டு செயற்பட்ட சிலருக்கு இருப்புக் கொள்ள வில்லை. இதில் குறிப்பாக கந்தன் மத்துகம, மோகன் தங்கத்துரை போன்றோருக்கு பாலகுமாரின் செயற்பாடு மிகவும் உறைப்பாக அமைந்திருந்தது. பாலகுமாரின் கல்வி அபிவிருத்தி மன்றச்

செயற்பாடுகளுக்கு சிக்கல்களைத் தோற்றுவித்து அவரது பயண வேகம் குன்ற வைத்ததுடன் தோட்ட மக்களை தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளவும் இவர்கள் முயன்றனர்.

கசிப்பை குடிக்கக் கொடுத்து யூனியன் பிரதிநிதிகள் என காட்டிக் கொள்ளும் இக்குழுவினர், தோட்டாத் தலைவர்கள், தொழிலாளர்களின் குறிப்பிட்ட சதவீதத்தினரை தம்பக்கம் வளைத்துப் பிடிக்கத் தவறவில்லை. எனவே தோட்டங்களில் கல்வி அபிவிருத்தி மன்றச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க முடியவில்லை. உள்வீட்டுப் போராட்டமே தொடர்ந்து நடத்த வேண்டியிருந்தது.

தோட்டக்காணிகளை பாடசாலைகள், விளையாட்டு மைதானத் திற்கென விட்டக் கொடுக்க தோட்ட நிருவாகங்கள் தயாராயில்லை. இதில் யூனியன் என தம்மை பறைசாற்றும் தலைவர்களும் மறைமுகமாகச் செயற்பட்டனர். இவ்வாறான தடை முடைகளுக்கு இவர்கள் மறைமுகமாக ஒத்துழைப்பு வழங்கக் காரணம், தோட்டங்களில் கல்வியறிவு பெற்று இளைஞர் - யுவதிகள் முன்னெழுந்து வந்தால், தமது தலைமைத்துவம் அடிபட்டுப் போயிடும் என்பதற்காகும்.

தமது சுரண்டலும் அமுல்படுத்த

முடியாதாகிவிடும் என்பனவே இதற்கு மூல காரணம். எனவே இச்சாவல்களுக்கு முகங்கொடுத்து போராட்ட வழியில் தமது திட்டங்களை மெதுவாக அமுல் நடத்த வேண்டியிருந்தது. மத்துகம நகரில் தமிழ்ப் பாடசாலை அமைக்க எடுத்த முயற்சி தோற்றப் போனமை இந்த பிரகிருதிகளின் செயற்பாட்டுக்கு சிறந்த உதாரணம்.

இடையில் பாலகுமார் - தேவிகா இருவரையும் இணைத்து மஞ்சல் பத்திரிகை வெளியிட்டு அவர்களை மானபங்கப்படுத்தவும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டனர். இதனால் இவர்களின் செயற்பாடுகளையும் தடைபண்ணி விடலாம் என்றும் எதிர் பார்த்தனர். கருமம் வேறுவிதமாக ஆயிற்று.

தனது எதிர்காலம், குடும்ப வாழ்க்கை எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என தேவிகா கனவுகண்டு கொண்டிருந்தாள். பாலகுமார் இது பற்றி எதுவும் சிந்திக்காமல் செயற்பட்டவன். ஆனால் இவர்களைப் பற்றிய மஞ்சல் பத்திரிகை வெளிவந்த பின்னர் இருவரும் தமது மன்ற முக்கியஸ்தர்களின் ஆலோசனைகளுக்கு அமைய இருவரும்

மணந்துகொண்டனர். இந்தக் கருமமானது முழுதாக சுரண்டலில் ஈடுபட்டவர்களை நிலை குலைய வைத்தது. கிணறு வெட்ட பூதம் புறப்பட்டது போன்றாயிற்று.

களுத்துரை மாவட்ட தோட்டக் கல்வி அபிவிருத்தி மன்றச் செயற்பாட்டினால், களுத்துரை, ஹொரன், புலத்திங்கள, மத்துகம, அகலவத்த தொகுதிகளில் க.பொ.த சா/த வகுப்புகள் கொண்ட பாடசாலைகள் உருவாகின. அரசாங்க மற்றும் சீடா நிறுவன செலவுகளில் கட்டிட, தளபாட வசதிகளும் கிடைக்களாயின. எனவே களுத்துரை மாவட்டம் தோட்ட கல்வித் துரையில் புத்தெழுச்சி கண்டு வந்தது.

சென். மேரில் மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் கற்று வெளியேறிய 40ற்கும் மேற்பட்டோருக்கு ஆசிரியர் நியமனம் கிடைத்தமை இப்புத் தெழுச்சிக்கு கால் கோளிட வதாக அமைந்திருந்தது. எனவே களுத்துரை மாவட்டத்தில் தோட்டப்

பிரதேசங்களில் புத்தாயிரமாம் ஆண்டில் ஒரு தசாப்தத்தைக் கடந்த நிலையில் புதுயுகம் உதயமாயிற்று.

களுத்துரை மாவட்டத்தில் கற்றறிந்த சமூதாயம் உருவாகியதால், லயன் அறை வாழ்க்கையை விட்டு மக்கள் தனி வீடுகளை அமைத்து வாழும் நிலையை இன்று காண முடிகின்றது. மற்றும் தோட்டப்பாடசலைகளில் சில தரமுயர்த்தப்பட்டு மகா வித்தியாலயங்கள் ஆனதால், உயர்கல்வி பெற்ற ஒரு சமூகம் களுத்துரை மாவட்டத்திலும் விரைவாக உருவாகி வருகின்றது.

தோட்டத் தொழிலை விட்டு பிற துறைகளிலும் மக்கள் ஆர்வம் காட்டி வாழும் இத்தகைய புதுயுகம் மலை நாடெங்கிலும் உருவாக வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கோளாக கொண்டு தம் செயற்பாடுகளை விரிவாக்க பாலகுமாரின் தோட்ட தமிழ்க் கல்வி அபிவிருத்தி மன்றம் புதிய ஆண்டில் புதிய திட்டங்களுடன் கால்பதிக்க தொடங்கிவிட்டது.

**வெளிவங்குவிட்டது
நாச்சியாதீவு பர்வீனின்
மூன்றாவது இதயம் கவிதை நூல்**

நூலாபர்: முகவர்
Mr. ARM. Farveen, 60 # New Town Nachchaduwa

தாமதித்தால்
பயணம் பின் நோக்கும்
அபாயம் என்று
உள்ளுணர்வுகள் என்னை
உதைத்து தள்ளியது!

அவசரப்படுத்து என்று
அடிக்கடி எனக்குள் போர் கொடி
வாகனம் தரித்து நின்றாலும்
ஆயுளை துரத்தும் எதிரி
விடவில்லை!

இறைவனின்
காப்புறுதி காலம் இருந்தும்
ஆயுளை சுருக்கும்
அவசரம் போலும் எனக்கு!

பாது காப்பு கடவை
போடப்படும்
அபாய சமிஞ்சை
எரிந்து கொண்டிருந்தாலும்
அவசரம் இழுத்துச் சென்றது
தண்டவாளம் நோக்கி!

அவசரம் இருந்த போதும்
அவசியத்தை உணர மறந்தேன்
இறைவனின் காப்புறுதி காலம்
முடிவதற்குள் நானே
முறித்துக் கொண்டேன்!

எனது உடலம்
அடக்கம் செய்யப்படுகிறது
குடும்பத்தினரின் ஆயுளுக்கு
கொல்லி வைத்த வண்ணம்

அவசரம் கொடுத்தது

மிஹிரந்தலை ஏ.பாரிஸ்

கட்டுக்கலியாநல

சிரமங்களின் சிறையினை
அடக்கிப் பொத்திக் கொண்டு
எழ நினைக்கிறேன்
தாய்மையினை கனவாய்ச் சுமந்து
ஆசைகளுக்கு விலங்கிட்டுக் கொண்டு
விழிக்கிறது எனது விடியல்

நாட்காட்டியெங்கும் உனது
பிறந்த தின ஊர்வலங்கள்தான்
நடக்கின்றன.

ஈரைந்து மாத வரத்தின் பேரிலே
மைத்திரி மாத மலராய் பிறக்க
என் கனா துடிக்கிறது

அகிம்சைக் கிரிடம் கூடிக் கொண்டு
அளவிலா எண்ணங்களை
வர்ணித்துக் கொண்டு
உனைக்காக நவிகிறது எனது
தாய்மைப் பிரியம்

சிறு பறவையை விரல்களுக்குள்
பொத்திய அந்த ஸ்பரிச மூலாத்தில்
என் இதயமே சினேக மழையில்

மழலை மொழியின் விசையில்
என் மௌனம் அசைகிறது
தொழுகை அறையெங்கும்
அது சிறகசைக்கிறது.

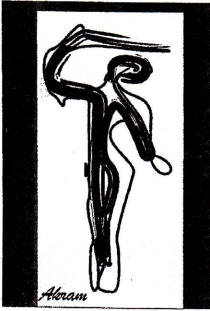
நொடிகளை நேசிக்கிறேன்
உன் பிறப்பின் வரத்தை
பிரார்த்தித்தவளாக ...

கைக்குள் (சூர்யபாய்) ஒளிர்த்து
மழலை நம்வக்கை

உம்மு அம்ரா

அதிகாலை அனுங்கிக் கொண்டு எழும்புகின்றேன். “ஊருக்கு வந்தால் அதுவும் சனிக்கிழமையில் கூட ஏழு எட்டு மணி வரைக்கும் ஆவது தூங்க விடுகிறார்கள் இல்லை” என்றபடி, தூக்கக் கலக்கத்துடன் கண் முழித்து எட்டிப் பார்க்கிறேன். வாசலில் “கண்கள் கலங்கியபடி மயில்வாகனத்தார். அவர் எங்கள் அப்பாவின் அக்காவை மணந்தவர். என்னுடைய ஊகப்படி அது முதலைக் கண்ணீர். கண்களில் வெளிச்சக் கீற்று “டாஷ்” அடிக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஒளி அவருடைய மொட்டையில் இருந்து தான் தெறித்திருக்க வேண்டும். இன்னும் சூரிய ஒளி நன்றாகப் பரவாதபோதும் அவர் தலை பளபளத்துக் கொண்டிருந்தது. என்னை பொறுத்த வரையில் கபடம், போலி, பொறாமை இவற்றின் மொத்த உருவம் தான் மயில்வாகனத்தார். அவருடைய குரல் அரை குறையாகக் காதில் விழுகிறது : “என்னுடைய மகனுக்கு முப்பத்தினாலு வயதாகுது, ஒரு இடமும் சரி வருதில்லை. கலியாணம் நடக்காது போலை”..

பாவ மன்னிப்பு

க.முரளிதரன்

எனக்கு அவருடைய தோற்றம், நடத்தை எதுவும் பிடிப்பதில்லை, முன்பு எமக்கும் அம்மாவுக்கும் செய்த புறக்கணிப்புக்களும் கூட அதுக்கு காரணமாக அமையலாம். மீண்டும் போர்வையை இழுத்து விட்டுக் கொண்டு தூங்கி விடுகிறேன்.

முழுமையான தூக்கம் எழும்பியவுடன் அம்மாவைக் கேட்கிறேன் : “முதலைக் கண்ணன் என்னவாமணை, ஏதோ மேனுக்கு கலியாணம் நடக்கேலை என்று அழுத மாதிரிக் கிடக்கு...”

அம்மா சொல்கின்றா : “அப்பிடிக்கதைக்காத தம்பி, அதுகளும் நான் வளர்த்த பிள்ளையள் தானே, எல்லாரும் பிள்ளையை நக்கல் அடிக்கினமாம், “முத்தின பலாக்காய்” என்று’ எனக்குத் தெரிஞ்ச நல்ல இடமொன்று இருக்கு, நான் தான் பேசிச் செய்து வைக்கப் போறன்”

“நீ பட்டும் தெளிய மாட்டாய்”
அம்மாவுக்கு சொல்லி விட்டு நான்
ஊர் சுற்றப் புறப்படுகிறேன்.

அம்மா ஒருவரின் தனி முயற்சியில்
கலியாண வேலைகள் அரங்கேறிக்
கொண்டிருந்த சமயம் சீதனப்
பிரச்சினை ஒன்று வெடிக்கிறது,
கலியாண மாப்பிளை கோவிந்தன்
“விம்மியபடி” சொன்னார் : “அத்தை
எனக்கு இப்பிடி ஒரு கலியாணம்
வேண்டாம் அததை”

திருக்கவில்லை. அப்பா முன்னிறுத்
தப்பட்டாலும் அம்மா மாற்றாள்
தானே, கலியாண உபசாரத்தில்
அம்மாவும் நாங்களும் புறக்கணிக்கப்
படுகிறோம்.

தன்னை அனுபவ இலக்கிய
வாதியாகக் காட்டிக் கொள்ளும் எதிர்
வீட்டு சுவாஸ்திகள் அன்றைய
மாலை மைதானத்தில் தனது
இலக்கியப் பாணியிலேயே
சொல்கிறார். “பேடிக்கு கலியாண
மாம், கோடி சீதனமாம்”

அம்மா வீட்டில் வந்து சொல்கின்றா.
“அப்பான் ர சந்தோஷத்தைப்
பார்த்தியள் தானே, அந்த
மனுஷனுக்காக எல்லாத்தையும்
பொறுத்துக் கொள்ளுவம்”

அது அவ்வாறிருக்க, இங்கே அம்மா,
கோவிந்தனை சமாதானப்படுத்தி
வெற்றிகரமாக தனது தலைமையில்
திருமணத்தை முடித்து வைக்கின்றா.
அப்பாவுக்கும் பெரு மகிழ்ச்சி. தனது
அக்காவின் பிள்ளைகள், தனது
பிள்ளைகள் என அவர் ஒருபோதும்
பிரித்துப் பார்த்ததில்லை. ஊரவர்
களுக்கும் இது தெரியும். “இந்த
மனுஷன் மிதிச்சா புல்லு கூட
சாகாது” என்று அவர்கள் தமக்குள்
சொல்லிக் கொள்வர்.

எனக்கும் அண்ணாவுக்கும் என்றால்
சரியான ஆத்திரம், சரி ஏதோ
நடக்கட்டும் என்று பேசாமல் இருந்து
விடுகின்றோம்.

ஆண்டுகள் இரண்டு வெகு
வேகமாகச் சுழன்று விட மனிதர்
களின் தோற்றங்களுடன் மனங்களும்
மாறுகின்றன. செய்த உதவிகளும்
மறக்கப்படுகின்றன.

ஆனாலும் அன்று இடம்பெற்ற புறக்
கணிப்புகளை அம்மா எதிர்பார்த்

இப்போதெல்லாம் மயில்வாகனத்

தார் வீட்டுப் பக்கம் வருவதில்லை, கதைப்பதுமில்லை.

என்ன தவறிழைத்தோம் என்று ஆராய்ந்த வேளையில் ஒன்று விளங்கியது.

“மொக்கன் கிரிக்கெட் தான் கதி என்று திரியிறான், எங்க நல்லா வரப் போறான்” என்று மயில்வாகனத்தார் கருதிய எனது அண்ணா இன்று பத்திரிகைத் துறையில் உயர்ந்து விருட்சமாகி நின்றான்.

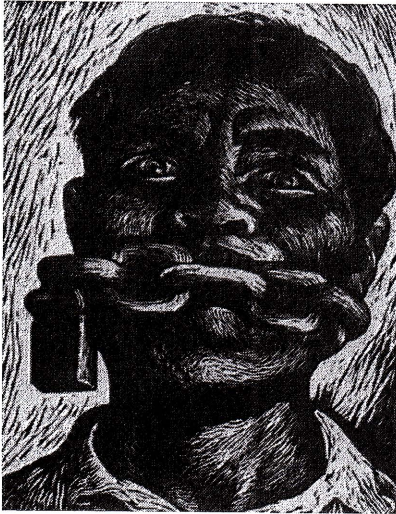
அது பொறுக்காத மயில்வாகனத்தார் பொறாமைத் தீயில் வெந்தார். குந்தகங்கள் விளைவித்தார். “உந்தச் சின்னப் பயலுகளினர் இலக்கிய விழாக்களுக்கு நான் போய் கையைக் கட்டிக் கொண்டு நிற்கவோ” என்றார்.

எதிரிக்கு எதிரி நண்பன் என்பது போல அண்ணாவின் பத்திரிகை, அப்பாவுக்கு பின்நின்று கல் அடிக்கும் அனைவரும் குருவிச்சையாக மயில்வாகனத் துடன் ஒட்டிக் கொள்ள, மயில் வாகனத்தாரே தலைமை தாங்கி நின்று அண்ணாவின் பத்திரிகை யின் வளர்ச்சியை முறியடிக்கும் கூட்டணியில் மும் முரமாக நிற்கின்றார். பல்வேறு சதிகள் புரிகின்றார். முன்பு சொந்த மகனைப் பேடி எனக் கூறிய சுவாஸ்திகனுடன் நல்லுறவு

பேணுகின்றார். சகுனிகளின் பகடைக் காய்கள் உருட்டப் படுகின்றன. பொய்யான சாட்சி களை உருவாக்கி தமக்கு தீங்கு விளைவிப்பதாக காவல் நிலைய முறைப் பாடு வரைக்கும் செல்கின்றார் மயில்வாகனத்தார். வேறு பத்திரிகைகளில் அப்பாவைப் பற்றிய அவதூறான செய்திகள், அநாவசியமற்ற விமர்சனங்கள் யாவும் சுவாஸ்திகள் மற்றும் ஏனையோரின் ஆலோசனையுடன் மயில்வாகனத்தின் செயற்பாடுகள். இவை எல்லாவற்றிற்கும் அம்மா சொல்லும் ஒரே பதில் “தம்பி, என்ன செய்யிறது அப்பாவுக் காக எல்லாதையும் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று மட்டும் தான். சகுனி உருட்டிய பகடையில் வீழ்ந்து விடுவது பாண்டவர்கள் அன்றி .:பீனிக்ஸ் பறவைகள் இல்லையே. .:பீனிக்ஸ் பறவைகள் எப்போதும் விழ விழ உயிர்த்த வண்ணமே இருப்பன.

காலச் சக்கரம் எப்போதும் சுழன்று கொண்டு தான் இருக்கும், ஒருபோதும் நின்று விடுவதில்லை, வெற்றி, தோல்வி நிலை மாறும், ஆனால் இறுதியில் ஜெயிப்பது எப்போதும் நியாயம் மட்டுமே. மயில்வாகனத்தார் இன்னும் மாற வில்லை. எதிர் வீட்டு சுவாஸ்தி கனுக்கு தனது இளைய மகளை திருமணம் செய்து வைக்க ஏற்பாடுகள் செய்கிறார்.

சுவாஸ்திகன் சற்றே உள்ள நலம் பாதிக்கப்பட்ட தன்மையுடையவன், சந்தேகவாதி, பாலியல் கோளாறுகளை உடையவன் .. பிற நண்பர்களுடாக மயில்வாகனத்தாரின் மகள் பற்றி விசாரிக்கின்றான். “மயில்வாகனத்தின் மூத்த பெட்டை காசுக்காக தொழில் அதிபர்களுடன் தவறான உறவுகொண்டு பின்னர் ஒருவனை மடக்கி மதம் விட்டு கலியாணம் செய்தவன். அதேபோல கடைசிப் பெட்டையும் சீனாவிடை டாக்டருக்கு படிக்கேக்கை கூடப் படிச்ச பொடியனோடை திரிஞ்சவளாம்...” இவ்வாறான செய்திகள் தெரிய வர, தனக்கு ஒத்து வராது என்று தெரிய வர திருமண நாள் கிட்டிய நிலையில் மயில்வாகனத்தாரின் மகளைப் பற்றி அவதூறு சொல்கின்றான்.

இன்றும் சில வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த அதே நிகழ்வு, நான் கண்விழித்த வண்ணம் வாசலைப் பார்க்கின்றேன், மயில்வாகனத்தார் கலங்கிய கண்களுடன்.

“என்ர மகளுக்குக் கலியாணம் ஒண்டு செய்யோணும், கேள்விப்பட்டிருப்பியள் தானே நடந்த எல்லாம், ஒண்டையும் மனசில வைச்சிருக்காதீங்கோ, நீங்கள் தான் இப்ப எங்களுக்கு ஆறதல்” என்கிறார்.

அம்மா கண்கள் கலங்கியபடி உள்ளே வருகின்றா, “என்ன செய்யிறது அப்பாவுக்காக...” என்று ஆரம்பிக்கிறார். அப்பாவின் குரல் “கணீர்” என்று காதில் கேட்கிறது : “செல்வா, கதைக்கிறதை நிப்பாட்டுங்கோ. எனக்காக ஒண்டும் செய்ய வேண்டாம், என்ர பிள்ளையள், நீங்கள் தான் எனக்கு முக்கியம், என்றைக்கு என்ர பிள்ளையளை பொய் முறைப்பாடு செய்து பொலிஸில மாட்டினவரோ, அண்டைக்கே எங்கட உறவும் முறிஞ்சுதாம் எண்டு அவரிட்டச் சொல்லுங்கோ”

நான் அப்பாவின் முகத்தைப் பார்க்கின்றேன்.

அங்கு கண்ணீர் இல்லை. முகம் சிவந்து தான் போயிருந்தது, அது கோபத்தில்...

கால நகர்வில் சிதையாத-என்
மன தேசத்தின்
மானசீக தேசிய கீதம் நீ!

உன்.....

ஞாபகப் பிரகடனங்களிலே -என்
இருப்பும் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன!

உன்....

அசைவுகளை மோப்பம் பிடித்தே
என் புலனங்கங்கள்
விருது பெற்றன உளவாளியாக!

என்...

உணர்வுத் தூறலில் உனை நனைத்து
கவிதையாய்ச் சுமக்க -என்
ரேகைகள் உடன்பட்டன!

உன்னை உச்சரிப்பதால்...

சீசாந்தமான சுருதி-என்
குருதிக்குள் குடியிருப்பானது!

பனித்துளிக்குள் பதுங்கியிருக்கும் - உன்
நாணம் கண்டு
சூரிய ரேகைகள் குளிரானது!

என்.....

இமையோரம் ஒளியும்
உன் மலர் முகம் காக்க....
பூட்டி வைத்தேனுனை-என்
கவிச் சோலைக்குள்!

உன்.....

நளின நடையில்
சுளுக்குக் கண்ட என் இலட்சியம்
இப்போ.....
உன் ஆணையில் ஒட்டிக்கிடக்கிறது!

நீ.....

நகமுனைகளின் தலை சீவுகையில்....
என்
பேனாக்கள் ரத்தம் கக்குகின்றன!

இவ்வுருளும் உலகில்.....

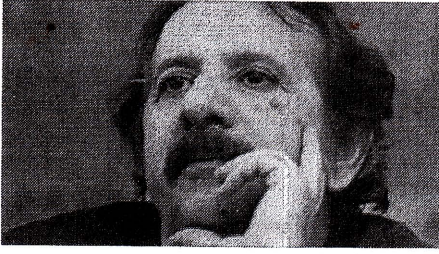
மிரளும் யதார்த்தம் கண்டும் - உன்
அருகாமையின் நந்தவனத்தில்
நான்.....
பரவிக்கிடக்கின்றேன் தரையாக!

நரை கண்டாலும் பிரிவுத்
திரை காணா நம் சொந்தம்- என்றும்
கறையில்லா நேசத்தின் சேர்க்கை!

வசாந்தம் எப்போதும் ...

■ ஜன்சி கயூர்

மஜீத் மஜிதி

ஈரானிய திரைப்பட இயக்குனர்

“கடவுளுக்கு கண் பார்வையில்லாதவர்களை மிகவும் பிடிக்கும் என எங்களது ஆசிரியர் சொல்லுவார். நான் ஆசிரியரிடம் கேட்டேன், நமக்குத் தான் கண் தெரியாதே, படைத்த அவரைக் கூட நம்மால் பார்க்க முடியாதே? அவர் சொன்னார், கடவுள் கண்ணில் தெரிவதில்லை. ஆனால் அவர் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார். உன்னுடைய விரல் நுனியால் அவரை ஸ்பரிசிக்க முடியும்.” என்றார். இப்போது அவரை என் கையால் உணர்கிறேன், எல்லாவற்றையும் கடவுளிடம் சொல்லி விடுகிறேன். என்னுடைய ரகசியங்களைக் கூட அவருக்கு தெரிவித்து விடுகிறேன்.” இது 'colour of paradise' படத்தில் கண் பார்வையற்ற சிறுவன் பேசுவது. குழந்தைகள் படம் என்பது குழந்தைகள் பார்ப்பதற்காக மட்டுமல்ல, அவர்கள் மூலமாக நமக்கு பாடங்கள் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தான் என்பதை தனது ஒவ்வொரு திரை மொழியிலும் அழுத்தமாகச் சொல்கிறார் ஈரானிய இயக்குனர் மஜீத் மஜிதி. எவ்வளவு சொல்லியும் இன்னமும் தீராத கதைகள் அவரிடம் இருக்கின்றன. மஜீதின் தேர்ந்த கதை சொல்லும் பாத்திரங்கள் எப்போதும் குழந்தைகள் தான். அவர்கள் மூலமாகவே நம்பிக்கையையும், பேருணர்வையும் நமக்கு ஏற்படுத்தமுனைகிறார்.

இவருடைய படங்களில் எல்லாமே இருக்கின்றன, வன்முறையைத் தவிர. இவர் இயக்கிய 'children of heaven' படம் ஈரானில் இருந்து ஆஸ்கார் விருதுக்கு முதன் முறையாக பரிந்துரைக்கப்பட்டது. அந்த வருடம் ஆஸ்கர் விருதை இத்தாலிய திரைப்படம் 'life is beautiful' வென்றது. ஆனால் இன்று வரை அனைவராலும் விரும்பப்பட்டு, பெருமிதமான இடத்தைப்பெற்று வருகின்றன, இவரது படங்கள். ஈரான் நாட்டில் திரைப்படங்களுக்கு விதிக்கப்படுகிற தணிக்கைகளுக்கு நடுவே படங்கள் வெளிவருவதே சாகசங்கள் தான். ஒவ்வொரு இயக்குனருமே அங்கு போராளிகள் தான்.

உணர்வுப்பூர்வமான சிறுகதைகளின் சேர்க்கைகளாகவே இவரின் எல்லா படங்களும் அனுபவத்தைத் தருகின்றன. திரைப்படங்கள் மட்டுமின்றி ஆவணப்படங்களையும் இயக்கியுள்ளார் மஜீத் மஜிதி. தற்போது காஷ்மீர் குறித்த ஆவணப்படம் ஒன்றை இயக்கி வருகிறார். இந்தியாவைக் களமாகக் கொண்டு ஒரு படம் இயக்கப் போவதாகவும் தன் விருப்பத்தினை அறிவித்திருக்கிறார்.

படிகள் சஞ்சிகையின்

10ஆவது ஆண்டுச் சிறப்பு மலர்

ஔய்யீட்டு ஔயா

ஔல். ஔல். நுஸ்கீயா

ஔநுராதபுரம் நண்பர்கள் ஔலக்கிய குழுவின் ஔருமாத வெளியீடான படிகள் சஞ்சிகையின் 10ஆவது ஆண்டு சிறப்பு மலர் வெளியீட்டு விழா, ஔண்மையில் ஔநுராதபுரம் வுட்டர் கார்டன் வரவூற்பு மண்டபத்தில் கலாபூஷணம் ஔன்பு ஔவஔர்ஷா தலைமையில் நடைபெற்றது. சுமார் 4 தசாப்த கால ஔடைவெளியின் பின்னர் ஔநுராதபுரி நகரில் நடைபெற்ற மிகப்பெரிய ஔலக்கிய விழாவாக படிகள் சஞ்சிகையின் 10ஆவது ஆண்டுச் சிறப்பு மலர் வெளியீடும் ஔலக்கிய ஆய்வரங்கும் மற்றும் பால்நிலை சமத்துவம் ஔஸ்லாமிய நுாக்கு ஆகிய மூன்று நிகழ்வுகளும் ஔநு.வை. நாகராஔன் ஔரங்கு, ஔன்புதாசன் ஔரங்கு, ஔமீர் சுல்தான் ஔரங்கு ஔன்று மூன்று ஔரங்குகளாக நடைபெற்றது. மல்வத்து ஔயா நீரூடையைச் சூழ ஔழுங் கமைக் கப் பட்டிருந்த ஔலக்கியச் சந்திப்புகளுக்கும் கருத்தரங்குகளுக்கும் மிக ஔசிதமான ரம்யமான சுற்றுப்புறச் சூழில் ஔந்நிகழ்வு நடைபெற்றது சிறப்பானதாக ஔருந்தது. ஔந்நிகழ்வில் விசேட பேச்சாளர்களாக மணிப்புலவர் மருதூர் ஔ. மஔீத், ஔ.யேசுராசா, வைத்திய கலாநிதி தாலிம் ஔகமது ஆகியுார் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

ஔநு.வை. நாகராஔன் ஔரங்கில் நடைபெற்ற படிகள் சஞ்சிகையின் 10ஆவது ஆண்டுச் சிறப்பு மலர் வெளியீட்டின் வரவூற்புரையை மௌலவி ஔம்.பி. நௌபர் ஔவர்கள் நிகழ்த்தினார். தலைமையுரை நிகழ்த்திய கலாபூஷணம் ஔன்பு ஔவஔர்ஷா ஔவர்கள், ஔநுராதபுர மாவட்டச் சிறுபான்மைச் சமூகங்களின் ஔருப்பை பற்றிய பல்வூறு தரவுகளைப் பகிரந்ததுடன் ஔதிர்காலத்தில் ஔப்பிரதேசத்தில் சமூக நல்லிணக்கம் பற்றிய பிரக்னுகள் மாறுவதற்கான சாத்தியங்கள் நுண் தன்மையாக ஔருப்பதாக குறிப்பிட்டார். சிங்களச் சினிமாச் சூழலில் ஔண்மைய சில ஆண்டுகளில் ஔழுந்துள்ள வரலாற்றுத் திரிபுகள் பற்றிய விபரங்களையும் குறிப்பிட்ட ஔதேவூளை படிகள் சஞ்சிகையின் தொடர்வருகை மற்றும் ஔதன் ஔலக்கியத் தாக்கம் ஔன்பனவற்றுடன் ஔதன் 10ஆவது ஆண்டுச் சிறப்பிதழ் கௌண்டுள்ள

கனதிமிக்க ஆக்கங்கள் பற்றியும் அது வெளிவருவதற்கு முன்னிருந்த கடின முயற்சி பற்றியும் விரிவாக குறிப்பிட்டார்.

வெளியீட்டுரையை நிகழ்த்திய படிகள் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் எல். வஸீம் அக்ரம் அவர்கள் தொடர்வரவுச் சஞ்சிகையொன்றை வெளியிடுவதில் உள்ள பல்வேறு பிரச்சினைகளை முன்வைத்துடன் படிகள் சஞ்சிகை நல்லுள்ளம் கொண்டவர்களினால் உருவான தூண்களாகப்பட்டுள்ளது என்றும் படிகள் சஞ்சிகையின் எல்லா முயற்சிகளுக்குப் பின்னணியிலும் அதன் தூய்மையான எண்ணமும் அதன் பரிணாமங்களும் தங்கியிருப்பதாக குறிப்பிட்டார். முதற் பிரதியை படிகள் சஞ்சிகையின் கடந்த பல ஆண்டுகால வளர்ச்சிக்கு உரமாய் இருந்து வருகின்ற தேசமான்ய அல்ஹாஜ் ஏ.ஆர்.எம். தாரிக் பெற்றுக் கொண்டார்.

ஈழத்து இதழியல்கள் வரிசையில் படிகள் சஞ்சிகை என்ற தலைப்பில் கருத்துரை வழங்கிய வைத்தியக் கலாநிதி தாஸிம் அகமது அவர்கள் ஈழத்து இதழியல் வளர்ச்சி தொடர்பாகவும் சிற்றிதழ்களின் ஒழுங்கமைப்புகள், தன்மைகள், வகைப்பாடுகள், வேறுபாடுகள் என தகவல்களை பகிர்ந்ததுடன் ஈழத்தில் வெளிவந்த பல்வேறு பட்ட சிற்றிதழ்களின் இலக்கியப் பங்களிப்புப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். படிகள் சஞ்சிகை ஏனைய சஞ்சிகைகள் வரிசையில் தனித்துவமான ஒன்று என்றும் படிகள்

சஞ்சிகையில் வெளிவந்த பல்வேறு ஆக்கங்கள் உசாத் துணையானதாக இருந்துள்ளதை பகுப்பாய்வு அடிப்படையில் உரைத்தார்.

தேனீர் உபசாரத்தைத் தொடர்ந்து இரண்டாவது அமர்வு இலக்கிய ஆய்வரங்காக அன்புதாசன் அரங்கில் நடைபெற்றது. இவ் ஆய்வரங்கிற்கு மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ மஜீத் தலைமை வகித்தார். இவ்வரங்கில் அ.யேசராசாவின் அலை, கவிதை, தெரிதல் இதழியல் பற்றிய அனுபவ உரையும், கெகிராவ ஸூலைஹாவின் மொழி பெயர்ப்புத் துறைக்கு சிற்றிதழ்களின் பங்களிப்பு என்ற ஆய்வுரையும் நாச்சியாதீவு பர்வீனின் அநுராதபுரம் மாவட்டக் கவிதைகளின் அண்மையப் போக்குகள் என்ற ஆய்வுரையும் இடம்பெற்றது.

தொடக்கவுரையில் மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ மஜீத் அவர்கள், கலை இலக்கியம் சமூகப் பண்பாட்டு மாற்றங்களின் முக்கிய ஏதுவாக இருக்கின்றது. மக்கள் உறவு வளம் பெறவும் சித்தாந்த சிந்தனை மாற்றங்களுக்கும் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் முன்னிக்கின்றன என்று பல்வேறு இலக்கியச் சுவைமிக்க கருத்துக்களுடன் அவருக்கேயான பாணியில் தனதுரையை நிகழ்த்தியிருந்தார்.

அ.யேசுராசா அவர்கள் தனதுரையில் தனது நீண்டகால இதழியல் அனுபவங்களை பகிர்ந்தார். இதழியல் உருவாக்கங்களின் பின்னணி, அவற்றின் தன்மைகள், ஈழத்து புனை விலக்கியங்களுக்கும் புதிய எழுத்தாளர்களின் உருவாக்கங்களுக்கும் அலை. கவிதை, தெரிதல் போன்ற இதழ்களின் பங்களிப்பு பற்றிய மதிப்பீடுகளுடன் பகிர்ந்துகொண்டார்.

கெகிராவ ஸலைஹா அவர்கள் நீண்ட நாட்களாக மொழிபெயர்ப்புத் துறைக்குப் பங்காற்றி வருகின்றவர். அவர் ஈழத்து சிற்றிதழ்களின் மொழிபெயர்ப்புப் பங்களிப்பு என்ற ஆய்வுரையை நகிழ்த்தினார். இவ்வாய்வுரையில் கடந்த சில ஆண்டுகளுக்குள் வெளிவந்த சிற்றிதழ்களில் வெளியான மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புகள் பற்றிய விபரங்களைக் கொண்டதாகவும் அதன்கனிதி பற்றியுமாக அமைந்திருந்தது.

அநுராதபுர மாவட்டத் தமிழ்க் கவிதைகளின் அண்மையப் போக்குகள் என்ற தலைப்பில் நாச்சியாதீவு பர்வீனின் ஆய்வுரை அமைந்திருந்தது. இவ்வாய்வுரையில் போரின் அகோர விளைவுகள் மற்றும் போருக்குப் பிந்திய தன்னுணர்வுசார் கவிதைகள் என்ற மதிப்பீடுகளுடன் அநுராதபுரக் கவிதைகளின் அண்மைய மாற்றங்களை ஆய்வு செய்திருந்தார்.

இவ்மீமர்வில் கிண்ணியா* ஏ. நல் புள்ளாஹ் வின் மனதை கொள்ளைகொண்ட புதிய சொல்லாடல்கள் நிறைந்த கவிதையும் அரங்கை ரம்யப்படுத்தியது.

இறுதி நிகழ்வு அமீர்சல்தான் அரங்கில் இடம்பெற்றது. பால்நிலை சமத்துவம் இஸ்லாமிய நோக்கு என்ற கலந்துரையாடல் மற்றும் கருத்துப் பகிர்வு நிகழ்வை இலங்கை அபிவிருத்திக்கான ஊடக மன்றத்தின் சார்பாக மௌலவி எம்.பி. நௌபர் தொகுத்தளித்தார். நான்கு குழுக்களாக பிரிக்கப்பட்டு ஏற்கெனவே எழுதப்பட்டிருந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் நிலை பற்றிய மதிப்பீடுகள் இக்கலந்துரையாடலில் இடம்பெற்றது.

நன்றியுரையை ஏற்பாட்டுக் குழு சார்பாக நேகம பலான் நிகழ்த்தினார். நிகழ்வை செரண்டிப் தொலைக்காட்சியின் நிகழ்ச்சி ஒருங்கமைப்பாளர் அலர்ப் எம் மாபீர் இலக்கியச் சுவையுடன் தொகுத்தளித்தார். மதிய உணவுடன் நிகழ்வு திட்டமிட்ட நேர ஒழுங்கில் இனிதே முடிவுற்றது.

பாடிகள் சஞ்சிகையின் 10ஆவது ஆண்டுச் சிறப்பிதழ் நிகழ்வில் எடுக்கப்பட்ட பாடிகள் சஞ்சிகையின் பின் அட்டையில் பதிவிடப்பட்டுள்ளன.

WEKANDE CLINIC

Estd 1990

Dispensary & Surgery

+ Special Clinics

- Diabetic Clinic
- Skin Clinic
- Herbal Medicine
- Women Diseases Clinic
- Diet Advises

+ Laboratory investigations (Navaloka Metropolis)

No: 09, SAUNDER'S COURT,
COLOMBO : 02, SRI LANKA

Tel: 011 2438801 Mobile: 077 966 40 63, 071 843 07 15
Fax : 011 2307762 Email: doctorthassim@gmail.com

புடகள் 10ஆவது ஆண்டு மலர் வெளியீட்டின் போது

2014.09.14 - Water Garden Hotel

ARM

LL NO 2158

Travels & Tours
Haj Umra Operator

வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு முகவர் நிலையம்
அநுராதபுரம் ஹஜ் உம்ரா ஏற்பாட்டாளர்

114/1A, Market Side, Anuradhapura, Sri Lanka

Tel: +94 25 22 37 933, +94 71 68 68 770, +94 77 30 41 689